

COPIADO
Central
Argentina
(B.A.)
FRANQUEO PAGADO
Concesión Nro. 13.649
TARIFA REDUCIDA
Concesión Nro. 216

SEMANARIO LITUANO, FUNDADO EN 1927.
DIRECCIÓN, REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires

DIRECCIÓN POSTAL: Casilla de Correo 303, B.A. Aires

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

"LA VOZ DE LOS LITUANOS EN LA ARGENTINA"

ATSKIRO NUMERIO KAINA 1 PEZAS
PRENUMERATA: Argentinoje 20 Arg. pesų metas
Urugvajuje 5 Urugvajaus pesų.
VISUR KITUR 3 Am. dol.
ADRESO pakeltimas valūt. RASTUS ir prenume-
tas siųsti:
Casilla de Correo 303, B.A. Aires
ABMENIAKAI KREIPIS:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 356392

Nr. 937

B.A. Aires, KETVIRTADIENIS, LAPKRIČIO 22 D., 1951 METAI — JUEVES, NOVIEMBRE 22 de 1951

METAI (ARO) XXIII

LAS CIFRAS MAS ALTAS DE NUESTRA HISTORIA ECONOMICA

Estadísticas recientes informan que el valor de nuestras importaciones, durante el último mes de mayo, ascendió a 830 millones de pesos. Esta es la cifra más alta registrada por la historia del comercio argentino. Las exportaciones, que sumaron 748 millones de pesos, señalaron también un notable aumento con respecto a los años anteriores. Nada más elocuente que estas cifras para señalar lo extraordinario de nuestro comercio exterior. Sin embargo es necesario agregar todavía otra referencia muy significativa: en el último mes de mayo el saldo favorable de divisas alcanzó a 166 millones de pesos. Esto no es sino un resultado de lo que el Presidente de la República llamó, en su mensaje de la Victoria, "la nueva manera argentina de defender la riqueza y el patrimonio del pueblo".

Con muchas y grandes dificultades debió tropezar ultimamente nuestro comercio exterior. Muchas de ellas afectaron por igual a todos los países. Otras, en cambio, fueron una consecuencia directa de la decisión oficial de hacer privar los intereses de la Nación sobre las conveniencias de los clientes. La independencia económica se afianza, primordialmente, en los mercados exteriores, defendiendo la producción nacional. Cuanto mayor empeño se ponga en defenderla, tanto mayor será la resistencia de los compradores. Estos pueden, inclusive, retraerse y hasta agitar obstinadas campañas de desprestigio. Pero la verdad y la justicia no tardan en imponerse también en el terreno económico, cuando la economía del país esta dirigida con inteligencia y con buena fé. Este extraordinario ascenso de las importaciones y las exportaciones, registrado durante el mes de mayo, demuestra que cinco años bastaron para preparar la batalla, librarla, y obtener la victoria.

Estas cifras, difundidas ahora, constituyen, para decirlo con frase del general Perón, "la definitiva respuesta argentina y peronista a los funestos pronósticos que se oyeron tantas veces, anunciando la bancarrota del país". Cuando en cinco meses, los que corren entre el 10 de Enero y el 31 de mayo, la República aumenta su caudal de divisas en 539 millones de pesos, basta esta comprobación, para advertir la prudente y sagaz política económica desarrollada por las autoridades. Contra esa cifra se estrellan, necesariamente, todos los argumentos más o menos capciosos que puedan inspirar el re-entimiento y la mala fé. El acierto de una concepción económica no puede medirse por el brillo dialéctico con que se la expone, sino por sus resultados prácticos. Y el resultado de la política económica justicialista es, entre otros, esta realidad irrefutable evidenciada por las estadísticas.

ORGANIZACION DE LA INDUSTRIA ALGODONERA

Los viejos productores de algodón, aquellos que intensificaron el cultivo de ese valiosísimo textil, recordarán, sin duda, las luchas que tuvieron para comercializar el fruto de su trabajo y perfeccionar sus plantaciones con métodos técnicos adecuados y semillas de selección. Hasta memoria de cómo se estrellaban con la indiferencia oficial y se hallaban siempre sujetos a las normas, nunca equitativas, que dictaban los consorcios capitalistas intermediarios.

Les parecía sueño imposible librar, se de aquel tutelaje aparentemente paternal, aunque positivamente explotador.

Las perspectivas de la rica industria nacional, del "oro blanco", han cambiado fundamentalmente con el advenimiento de la Revolución peronista. Organizaciones nuevas, que responden a un plan general de evolución progresista, sustituyen al antiguo desorden e inercia.

Una de las medidas de fondo que debió tomarse cuando comenzó el incremento del cultivo del algodón, era la que hubiera dispuesto implantar depósitos para la preparación y distribución de semilla selecta.

Y eso no se llevó a cabo.

El actual Ministerio de Agricultura y Ganadería, después de vencer innumerables y duros inconvenientes, ha logrado solucionar ese problema de tan extensa trascendencia. A fines del corriente mes, en Presidente Roque Sáenz Peña (Chaco) se iniciará la construcción del primer depósito para la preparación y distribución de semilla de algodón, con una capacidad de 3.500 toneladas y cuyo costo será de 5.600.000 pesos, conforme a la licitación que acaba de ser adjudicada.

La mencionada obra será la primera unidad de una red de depósitos que abarcará los centros más importantes de la zona algodonera del país. En estos depósitos, dotados de todos los elementos técnicos, se harán concentraciones y almacenamiento de semilla selecta para la siembra, sometiendo a los análisis de laboratorio hasta obtener limpia y de la mejor calidad.

Se cumple con esta creación una etapa más del Plan de Gobierno del general Perón, que permitirá a los agricultores disponer anualmente de semilla del algodón, sana y bien calificada, lo que significa dar base para el mayor éxito de los cultivos. Quiere el Ministerio de Agricultura y Ganadería llegar en los primeros meses del año, a formar una organización modelo en su género, al servicio de los productores, con lo que se logrará, además, el aprovechamiento de un volumen apreciable de "mater" subproducto algodonero de variadas utilidades industriales.

Los cultivos de algodón ven así realizado con creces un deseo justo que abrigaban desde muchos años atrás.

RADICACION DE CAPITALES EXTRANJEROS

La recuperación del país en todos sus aspectos, económicos, políticos y sociales, producida por el advenimiento del justicialismo, se ha reflejado adecuadamente en el orden jurídico — internacional en la estructuración de una Carta Magna donde cada uno de los componentes de ese triple objetivo: independencia en lo económico, soberanía en lo político y justicia en lo social está orgánicamente encarnado para darle firmeza y permanencia indestructibles.

En el aspecto económico, la liberación argentina de todo lo que en el pasado significó coyunda o sujeción a intereses foráneos está expresada en el contexto constitucional en forma de no permitir más la explotación del país por un tipo de capitalismo que explotador que predominó antaño, suplantando el coloniaje económico. Su primer hoy ese estado dentro de "Estado, la Argentina justicialista ha logrado un sistema de armonía y equilibrio social en el que el capital y el trabajo marchan unidos y en cooperación hacia la consecución de un mismo objetivo de bienestar general. Patrones y obreros no son hoy fuerzas en pugna irreductible, sino por el contrario elementos indispensables y complementarios en esa tarea de labrar la riqueza económica de toda la colectividad. Por eso, en la Argentina justicialista, es tan bien vista la incorporación del brazo del trabajador honesto y patriota, como la empresa del capital que se radica con un sentido argentino y de beneficio para el país. Tal reflexión se desprende del estudio al que está abocado el Consejo Económico Nacional en virtud de un pedido formulado por el presidente de la Bolsa de Comercio, en representación de las fuerzas vivas cuya dirección ejerce. La mencionada entidad ha solicitado que el Poder Ejecutivo, por medio de sus organismos especializados estudie la posibilidad de que se dicte una ley relativa a la radicación en el país de capitales extranjeros. Ello significa que las fuerzas vivas conocen como nadie las posibilidades y facilidades que nuestro país brinda a los capitales extranjeros.

Naujame Argentinos Parlamente 29 Moterys

Balsavimų diena, 11. XI. 51, Argentinoje nevykė karo stovis. Visų partijų atstovai kontroliavo balsavimus. Visur didžiulę laimėjo valdančioji peronistų partija. Prezidentas Gen. J. D. Perón, savo atostogų metu, balsavo B.A. Aires mieste, o p. Coronel Díaz 2180, o ponė Eva Perón balsavo klinikoje, būdama ligonės pataloje. — (Kliše "Buenos Aires Herald")

BRUNO PONTECORVO SUIMTAS RUSIJOJE

Italų kilmės mokslininkas, anglų atominių tyrimų ekspertas, prieš metus laiko dingęs Anglijos. Jis su švedų kilmės žmona ir trimi Anglijos gimusiomis vaikais vyko atostogoms Italijon ir nuo to laiko apie juos nėra jokių žinių.

Esą iš švedijos Pontecorvo su šeimą buvo atskridę Suomijon, o iš ten išskridę Rusijon. Esą jis dirbęs rusų atominių bombų fabrike Kijajon provincijoje Sinkiangm.

Dabar pasiklidę gandai būk rusai jį suėmė, kaip anglų šnipą.

Kadangi visokis susisiekimas per geležinę uždangą yra sunkus, tai ir profesorius Pontecorvo „misijos“ ar jo „atsivertimo“ paslaptis greitai pasiskaidė.

— ARABIJOS mieste Jedda 16. XI. 51 nužudytas Anglijos vicekonsulas, Cyril Oasman.

Postbildas ir perspektyvos, basadas en una Carta Constitucional de amplio espíritu estimulador de las inversiones progresistas, de una legislación social y económica que facilita el acuerdo entre el capital y el trabajo, de una legislación impositiva que grava al capital con mayor benignidad que casi cualquier país del mundo, y con unas riquezas naturales que hacen dable halagadores resultados para toda inversión, particularmente en el orden industrial, que tanto bienestar está deparando a todo el país.

RANDYMAS UŽLAUPTI BURNAS SMAUGIAMIEMS ŽMONĖMS

Tarptautinės Teisės Komisija šio nevykė paruošė tarptautinių nusikaltimų kodeksą, pagal kurį Jungtinių Tautų Organizacija, dabar posėdžiaujanti Paryžiuje, turėjo priimti įstatymą, drąsiai organizuoti bent kokį pasipriešinimą esančiai parėčiai.

Amerikos Lietuvių Tarybos sekretorius Dr. P. Grigaitis permato, kad tuo projektu norma pakenkti pavergtų tautų išievy kovai prieš savo gimtinę pavergtus. AIT pirmininkas, o paskui ir Lenkų Kongreso Amerikoje memorandumais kreipėsi į JAV generalinių stabų pirmininką gen. Omar Bradley, prašydami nedelsiant to draudimo. Bradley rašė, kad patvirtino memorandumą gavimą ir yra vilties, kad okupantų prieteliams nepavyks sulaukyti kovą prieš banditų su genocidu vykintojus.

Viso pasaulio demokratine spauda priimta lietuvių ir kitų pavergtų tautų kovai už savo išlaisvinimą.

— BOLIVIJOS kancleris Italijai, Ortiz Pacheco, nutelstas dviems metams už pasų pardavinėjimą italų emigrantams. 30 pasų jis pardavė po \$1.500.

— BONN vyriausybė Vakarų Vokietijoje paskelbė nelegaliems Vakarų Vokietijos Komunistų ir Neo-Nacizmo partijos, broliškos tarp sąvės ir vienodai kenksmingas demokratijai.

— JAV gyventojų skaičius 1. X. 1951 pasiekė 155,107,000.

ČEKOSLOVAKAI IR JUGOSLAVAI VERISI LAISVĄ

Is Slovėnijos Ljubljanos į Jugoslavijos sostinę Belgradą perėitą mėnesį skrido keleivinis jugoslavų lėktuvas su 20 keleiviu. Vairuotojas p. suko šveicarijon ir nusileido prie Zuričo, Klotten aerodrome 16. X. 51.

Abu vairuotojai išsivėšė savo žmonas ir du vaikus. Kada lėktuvo komisarai grąsino, vairuotojai baugino katastrofa. Lėktuve buvo 22 žmonės. Dalis grįžo, kiti liko šveicarijoje.

Tą patią dieną iš Čekoslovakijos į Vakarų Vokietijos Markredicą atvyko 4 vyrai, 2 moterys ir 4 vaikai. Jų automobilį su daiktais čekų sąrgybiniai atėmė, bet jie patys, atslaudydami iš kulkosvaidžių, pasiveršė pro geležinę uždangą.

Is Lenkijos bėgimai dažnėja kas kart. „A. L. Balse“ jau buvo paskelbtos trijų Lietuvos žvejų pavarės, kurie, nuginklavę politruką, žveją laiveliu pasiekė švediją.

Daugybė žmonių netenka savo gyvybės, bandant prislaukti pro geležinę uždangą. Spauda parašo tik apie tuos, kurie moderniška bėga. Čia vėl, kila Amerikos Balso įtaka.

LENKIJOS PABEGELIAI ATVYKO KANADON

Italų laivų Castelbianco iš Kopenhagos į Kanados uostą Quebec 16. 9. 51 atplaukė 1,000 pabėgėlių, jų tarpe 12 lenkų: 8 jūrininkai, kurie uždare savo kapitoną su karininkais pasiekė švediją ir 4 atskridę švedijon pasivogtų lėktuvu iš Lenkijos. Atskridusieji yra jaunuoliai: G. Drozinski, E. Lorens, S. Ziembra, visi po 22 m. amžiaus, ir Ziembos sūna, dėtinė Stas Nalevinė, 20 m. amžiaus. Švediją, jų lenkams neišdavė, bet išleido Kanadon.

SVARBIASIAUSIA AMERIKOS SUTARTIS SU BRAZILIA

Brazilijos finansų ministeris, Dr. Horacio Lafer, yra Lietuvos išievy sūnus. Pereitą mėnesį jis lankėsi JAV ir grįžęs iš New Yorko pareiškė spaudos atstovams, kad jo sudarytoji su JAV sutartis yra svarbesnė už visas JAV sutartis, kuomet nors pasirašytas su kuria nors šalimi. Smulkmenas paskelbs po pasikalbėjimo su Brazilijos prezidentu, kurio yra Dr. Getulio D. Vargas.

Is papildomų pranešimų sužinome, kad Dr. Lafer gavo iš JAV tūkstančių milijonų dolerių įvairių statybos darbų vykinimui Brazilijoje.

— TEHERANE suktas šmoks, las nuverti Irano (Persijos) premjerą, Dr. Musadeq vyriausybę, nenusi, leidusią anglams naftos industrijos nacionalizavimo reikale.

— BUENOS AIRES nuste 20. XI. 1951 įvyko balsų sprogimas, kurio pasėkmėje sunaikinta 7 amoniako tūbo, mas prikrauti vagonai. Žmonių aukų nėra, tik medžiaginiai nuostoliai dideli. Keli gaisrininkai sunkiai sužeisti.

RINKIMUS LAIMĖJO VALDANČIOJI PERONISTŲ PARTIJA

Pirmą kartą Argentinos istorijoje balsavusios Argentinos moterys, faktiniai, nūlėmė rinkimų rezultatus. Balsavimo teisę turėjo 4,541,973 vyrai ir 4,022,457 moterys. Jos atsidėjo joms balsavimo teisę suteikusiai vyriausybei.

Naujame Argentinos parlamente bus 29 moterys: 23 kongreso narės ir 6 senatorės.

Kongresas išrinkti 149 atstovai, iš kurių 135 yra peronistai ir 14 radi. kalų.

Galutiniai balsų skaičymo daviniai bus žinomi sekančią savaitę.

— BUENOS AIRES mieste 19. XI. 1951 pradėjo eiti "La Prensa". Senos formos tik naujos dvasios dienraštis pradėtas pirmu numeriu. Lel. džia C. G. T., redaguoja žurnalistas Martiniano Passo, buvusiis "La Democracia" redaktorius.

— ARGENTINON 20. XI. 51 atskrido 17 JAV kongreso narių ir senatorių, susipašinimui su ekonomine šalies padėtimi. Jie aplankys ir kitas Lotynų Amerikos šalis.

— ARGENTINOJE, valstybinės ir savivaldybinės įstaigos pradėjo dirbti rytmetinėmis valandomis, taip vadinamu vasaros laiku.

LOTYNŲ AMERIKOS DARBININKŲ ATSTOVAI ARGENTINOJE

Brazilijos, Chile, Kubos, Nikaragvos, Panamos, Meksikos, Kolumbijos, Salvadoro, Kosta Rika, Paragvajaus, Bolivijos, Ekvadoro, Peru ir Urugvajaus įvairiausių darbininkų profesinių sąjungų atstovai, atstovaujami arti 80 organizacijų, atvykę Argentinon, stebėjo 11. XI. 51 rinkimus. Sykiu rinkimus stebėjo Lotynų Amerikos spaudos atstovai ir pasaulinių telegrafo agentūrų įgaliotiniai. Balsavimai buvo demokratiški ir peronistai visur laimėjo didžiumą.

Profesinių sąjungų delegatų tarpe buvo vienas lietuvis, Urugvajaus plietis, socialdemokratų partijos narys ir „A. L. Balso“ bei „Keleivio“ il. gametas bendradarbis drg. Mikas Krašinskas.

Delegatų Argentinoje išbuvo savaitę laiko. Padarė vizitus Generalinė Darbo Konfederacijai; lankėsi fabrikuose, kultūros, mokslo, meno ir visuomeninėse organizacijose. Delegatų priėmė Respublikos Prezidentas Gen. J. D. Perón.

Pasikalbėjime su „A. L. B.“ red. ir Gen. T. Daukantu, gerb. M. Krašinskas pareiškė:

„Kalbėjau su tekstilės, elektros, naftos, geležinkelų, siuvyklių, stitilo fabriky darbininkais ir visi kaip vienas giria Prezidentą Peroną. Visi darbininkai patenkinti darbo sąlygomis“.

Delegatams išsiskirčius, viso Amerikos kontinento spaudoje matosi palankūs atsiliepimai apie Argentiną.

PASVEIKIMO SOVIETŲ SĄJUNGOS REVOLUCIJOS SUKAKTĮ

Sovietų telegrafo agentūra TASS praneša iš Maskvos, kad minint 34 metų spalio revoliucijos sukaktį, daugelis pasaulinio garso valdovų atsiuntė telegramus pasveikinusius Sovietų vyriausybę. Tarpe sveikinusių minamas Argentinos Prezidentas Gen. J. D. Perón, Olandijos karalienė Juliana, Prancūzijos Prezidentas Auril ir kt.

Tikrieji rusų revoliucijos vadai arba jau seniai mirė, arba aukso antspaudais pasipuošusio Stalino įsakymu tapo išduoti, kaip Kamenavas, Bucharinas, Trockis, Putna, Ubolevičius ir kt.

Šiandien Stalinas tik ir laukia pasveikinimų iš didelių ponų.

Col. VYTAUTUI GOGELIUI

sunkūrusiam lietuvišką šeimą ž.

dinį su p. le MARIJA RIMŠAITE,

laimingo gyvenimo linki —

PLIAS Arg. Skyrius.

Col. ANATOLIŲ DIDIŲ su šel.

ma nuosirdiai užjaucia dūl staltiesis jo tėvo mirties Argentinioje.

PLIAS Arg. Skyrius.

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

Nepartinis, seniausias ir plačiausias skaitomas lietuvių laikraštis Pietų Amerikoje

spausdinamas savo spaustuvėje
Prenumerata Metams:
Argentinoje 20 Arg. pesų
Urugvajuje 5 Urug. pesai.
Visur kitur 3 amerikų doleriai.

Raštus, pinigų adresuoti sekančiai:
ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS
CASILLA DE CORREO 303, Bs. As.

Redakcija ir Administracija
Av. Boedo 737, Bs. As. Tel. 97-4444

RUŠIAMASI IŠKILMINGAI
IŽENGTI Į LIETUVĄ

Taip klostosi pasauliniai įvykiai, kad kas kart artėja pavergtų Europos tautų laisvės diena. Demokratišnių šalių spaudoje ir parlamentų triūnųose kas kart dažniau praskamba pavergtų tautų laisvės balsas. Pa-
vergtų tautų laisvės ryto aštra pate-
kės triumfą teisybei. To triumfo
priartinimui dirbame mes, visi laisvo
jo pasaulio lietuviai.

Mūsų spauda, mūsų Pastūntinys, mūsų ryšiai su laisvųjų tautų valstybių vyrais, — padeda pavergtų tautų laisvės idealui. Ne būtinai karas turi suteikti laisvę Lietuvai ir kitoms Sovietų imperijai okupuotioms tautoms. Istorija žino daug faktų, kur diplomatijos ir tarptautinių teismų kelių grobiak buvo sudraus, ti ir nusikrausios tautos atgavo savo laisvę. Bet tam darbu mes užsieny lietuviai privalome paruošti pasaulinę opinią.

Dar kova nebaigta, bet tūlos mūsų srovės jau daugiausia rūpinasi apie tai, kokią vėliavą kels ir kokią himną giedos žengiant į Lietuvą. Tai srovė reikalas, tikrumoje, klūdantini pačiam Lietuvos išlaisvinimo reikalui. Srovinių interesų statymas pirmo lygio kildino išlaisvinimo idealą, nes tas srovinių tikslas reikalas silpnina užsieny lietuvų jėgas, skaldo ir demonizuoja visuomenę.

Tautos išlaisvinimo reikalui išgainingas tik tas darbas, kuris vykina mas srovinius reikalus paliekant antroje vietoje. O kas savo srovės pro-
pagandai keičia Lietuvos Himno žodžius ar tykoja pakeisti mūsų trispalvę, tas toli gražu neina pagal Kun. diktos, Basanavičiaus, Griniaus idėjas. Aplinkiniai keliai nuteikia tautai laisvę nei laimę.

Caristinės okupacijos laikais tūlos srovės taikydavosi prie okupanto. Yra srovė, kuri palaiko ir paremia ir dabartinę, bolševikišką okupaciją. Kaip caristinių, taip ir bolševikinių laikų okupacijai palaikyti turi mūsų tautos jėgas parinkti išgamą var-
dą. Išgamos „dirba“ už judosius grašius, nors jų pačių okupantai neįsileidžia ir okupuotą Lietuvą. Numeta kaula nuo puotų, jėgų komisari stalo ir įsako būti patenkintiems ju-
dosių darbu.

Artėjant iškilmingo grįžimo į Lietuvą, Lietuva valandai, visi užsieny lietuviai privalo savo darbą užpildyti grįžimo teises. Pavergtieji broliai laukia grįžtant savo brolių iš užsieny, — iš laisvojo pasaulio, emigracijos ir iš Sibiro tremties. Laukia grįžtant kaip lietuvių. Jeigu grįžtantieji skirstysis partijomis, tai tik tuomet mūsų broliai juos lauks savais, jeigu partijų interesai bus antroje vietoje. Kas užsieny veikė ne lietuvių, bet srovės stiprinimo darbu, tas toli gražu nepasistatytas tiems demokratiniams mūsų tautos laisvės idealams, kuriuos pasakė Dr. Jonas Basanavičius Vasario šešioliktos Deklaracijoje Vilniuje, 1918 metais.

Dirbdami Lietuvos išlaisvinimo darbą ir ruošdamiesi grįžti į Lietuvą, vadovaukimės Lietuvos Himnu ir Vasario šešioliktos Deklaracija, nes tik tuomet įžengimas bus iškilmingas.

NE KAPSUKAS, BET KAPSAS

St. Tamulaitis „Dirvoje“ (21. 6. 1951) rašo apie slapyvardžius ir tikrasias rašytojų pavardes. Jis teigia, būk V. Kapsuko slapyvardžiu pasirašydavo Kudirka.

Tikrumoje, Dr. Vincas Kudirka pasirašydavo ne V. Kapsuko, bet V. Kapslo slapyvardžiu. Tik Vincas Mickevičius pasirinko V. Kapsuko slapyvardį, kuris liko jo pavardė. Mickevičius sakydavo, kad jis labai gerbia Kudirką, bet nesą tokia didelis veikėjas, kaip Kudirka, taigi negalįs pasirašinėti Kapsu, o tik Kapsuku.

Lietuviai Penkiuose Kontinentuose

VERGIŠKUMO LIEKANOS MOSŲ VISUOMENĖJE

Rašantis veikalą apie atominę energiją Dr. Antanas Petrika, dantų gydytojas, prieš 40 metų buvo pradėjęs laikraštinioką karjerą, bet pastebėjęs, kad didelė visuomenės dalis nesupranta, kad, apat galvos, žurnaliai, tui taipgi reikalinga ir pilvui pasirūpinti, nuėjo į kitą darbo sritį ir jau 30 metų kaip veikia pelningesne profesija. Jis yra dantų gydytojas. Dirba Brooklynje.

Laisvės paklaustas, atsakė į daugelį problemų. Jis tvirtina, kad naujieji ateiviai greičiau ištautės Amerikoje, negu senosios kartos ateiviai ir t. t. Argumentas: Mūsų šeimų kūrimas ir t. t.

Kaipo pirmutinis lietuvis dentistas Brooklynje, turi daug kartaus patyrimo apie savo tautiečių tamsumą. Dr. A. Petrika pasakoja:

„Esant per 30 metų praktikoje, aš ku, nevisuomenet teko tik malonumais džiaugtis. Ypačiai skaudu matant ne mažą lietuvių dalį, kuri amžius sve-
timis vergavo, vis dar kenčiant nuo t. v. „inferiority complex“ t. y. manyimo, jog lietuvis vis „pilkosios minios“ pakilti negali! Tai žino kiekvienas profesionalas. Kad tai tiesa, ryškiai parodys pora pavyzdžių:“

Pradedu su nauju pacientu kalbėtis ir paklausiu — kaip sveikata? „Nekas — atsako — ot strėnas, kaip sumas — eda ir jokios rodos negaunu“. Ar bu-
vai pas gydytoją, vėl teiraujasi. „Bū-
vau, kur nebūsi. Būvau va ir pas tuos lietuviškus daktarus, ir pas gerą daktarą — ir vis nieko nemači-
ja“. Aisku, čia žmogus neigiamai nu-
sisteigęs ne prieš vieną kūrį gydyto-
ją ypatingai, bet bendrai prieš visus lietuviškus gydytojus! arba ir prieš: „Ateina žmogus ir dar nei kepurės ne-
nusimėšęs pradeda: „Čia man taiso dantis toks žydas, bet aš jam nela-
bai pasitikiu. Tu pažūrėk, ar jis ge-
rai man juos taiso? Aš užmokėsiu.“
Žinoma, paaiškinu, jog nesi svetimo
darbo inspektorius ir pridėdai, jog rei-
kia pasitikėti tuo, kas taiso. O štai
dar vienas (iš daugelio) „perlas“: „S-
kaito žiemos rytą įeina antrosios
jaunystės apkunė dedėnė ir visai iš-
kilmingai pareiškia: „Tai aš neatėjau
pas tave dantų taisyt: man taisto dar-
tas Goldbergas. Bet dar anksti, tai
jū ofisas uždarytas, o lauke šalta ne-
vė. Sakau, uželsiu čia pasėdėt.“ Pra-
šau sėdėti ir pasišildyti. Mano vieš-
nia“ tesia: „Vot dr. Goldbergas, tai
kad gerai taiso dantis, o tie lietuviai,
ką jie š... žino!“

Aisku, pyktui už tokį brutalią atviru-
mą negalima. Tenka tik nusijuokti ir
jos tamsumo pasigallėti.“

Į DRUSKININKUS PRIVEŽTA KALMUKŲ

„Is brolisų respublikų tolimiau-
sų vietų atgabenta 3,000 vasarotojų
į gražų Lietuvos kurortą Druskinin-
kus“, — rašo okupantų spauda.

Toliau aprašoma, kaip tu „brolis-
kų respublikų“ skersačiai kalmu-
kai šoka pagal armoniko muziką ir
lošia šaškėmis.

Tautų kilnojimo laikotarpis veikia
pilnumu: Kalmukai gabenami Lietu-
von, o Lietuvos gyventojai „štrėma-
mi“ į Sibiro tundras katorgos dar-
bams ir alkanai mirčiai.

KANADON IŠVYKĖ EMIGRANTAI NORI GRĮŽTI ANGLIJON

„Britanijos Lietuvis“ 28. 9. 51 pr-
mame puslapyje rašo:

„Spurnas pakėlė emigracijai Lietu-
viai pasuktinui laiku pradėjo abe-
ti dėl pasirinkto žygio naudos. Vis
dažniau kartojamas posakis „ten ge-
ra, kur mūsų nėra“.

Šito priežastimi, atrodo, yra netik-
ros žinios, pasiekiančios šį kraštą iš
Kanados ir kitur. Darbo gavimas
esąs ten pasunkėjęs. Tūli pradeda
galėtis palikę Britaniją, kas galima
spresti iš gaunamų laisčių. Yra jau
ir tokių faktų, kad išvažiavęs prieš
kelis mėnesius Kanadon šiuo metu
raso paliktajam fabrikui, užkalusda-
mas, ar jis bus vėl priimtas darbo
vietėn, jei jam pavyks grįžti“.

— V. JUODVALKIS, čiurlionies ansamblio narys iš Clevelando, tapęs JAV kariu, išvyko Korėjon.

— V. GILYS ir Dirvos korespon-
dentas A. Buturlovas kaip JAV ka-
riai, randasi Korėjoje.

— KAZYS GRAUSLYS, atvykęs
iš tremties apsidėdęs su JAV gimusia
lietuve Julija Virbalaitė, Nashua N. H.

— L. LAŠAS, baigęs chemijos
mokslus Lietuvoje, šiomis dienomis
įstojo į Kalifornijos universitetą Los
Angeles.

ALGIRDAS BRAZIS PRIIMTAS METROPOLITAN OPERON

Lietuvis chigagietis, Algirdas Bra-
zis pasiklymęs koncertistas, po su-
kų pastangų, konkurso keliu įėjo di-
dionam pasulyje Metropolitan Ope-
ron, kaip vyriausio baritono rolių
pildytojas.

Metropolitan operoje dainuoja gar-
siais pasaulio artistai. Jon patekti
labai sunku. Baritono partijai buvo
5 garšūs kandidatai, bet geriausias
pasirodė esąs mūsų tautietis Algir-
das Brazis. Pirmiau toj operoj daina-
vo Ona Kaskas ir Paulina Stokšitė

— RASYTOJAS A. TYRUOLIS iš
Chigagos persikėlė gyventi į New
Yorką.

— DAINININKAS JONAS BU-
TENAS Chigagoje turi suorganizuoti
dainavimo studiją. Studijoje mokosi
eile lietuvių.

ATGYJA FRATERITAS LITHUA NICA

Šiomis dienomis Clevelande įvyko
čia gyvenančių gydytojų frateritė-
čių susirinkimas, dalyvaujant vienam
iš šios brolijos steigėjų gen. gyd. Na-
giui ir sveičini Dr. B. Matulionui.

Brolija yra įsteigusi 1908 me-
tais, inspiruota Dr. Jono Basanavi-
čiaus. Jos tikslas: nuosti savo narius
aktinčiai dalyvauti Lietuvos sveikatin-
gumo ir visuomeniniame darbe

Korporacijos centras, jau yra susor-
ganizavęs Chigagoje, kur yra apsigy-
venusi frateritėčių dauguma, be to,
skryliai įsteigė New York'e ir dabar
Clevelande.

Korporacijos nariais priimami: visi
lietuviai gydytojai, kuriems jos tita-
lai yra artimi.

MAŽOSIOS LIETUVOS VEIKĖJAI IVAIRIOSE ŠALYSE

— Dipl. inž. Jonas Vilgaly-
kies iš Kretlingalės, Klipėdės r. s.
krities, prieš 3 metus baigęs Münche-
no TH inžinierijos mokslius dabar ap-
sigyveno Brooklynje.

— Inž. Stepuis Leveckui, dirbant Siemens firmoje Münchenė,
pavyko pagaminti net du patentus ir
surasti eilę patobulinimų elektrotech-
nijos srityje. Dabar gyvena Brook-
lyne.

— Jonas Juskaitis, kles
iš Barų kaimo, šiuo metu apskrities, bu-
vęs veiklus santarietis ir geras spor-
tininkas — dviratininkas, laimėjęs dau-
gelį kartų dviračio lenktynėse pirmą-
sias vietas yra baigęs Toronto uni-
versitete teisės mokslus ir kartu yra
atidarys Teisėnės — Kalbinės Pagal-
bos Biurą.

— Teisininkas Martynas Bra-
kas š. m. rugėjo mėn. 1 d. pradė-
jo eiti savo pareigas Vykdomojoje Ta-
ryboje. Tuo pačiu laiku jis turėjo
pasitarimą su MLT Prezidiumo pa-
reigalais.

— Erdmonas Simonaitis
įteikė vokiečių valdžios įstaigoms ata-
tinkamą pareiškimą, protestuodamas
prieš tai, kad buvusieji Klipėdės kra-
sto vokiečių politikai įj neteisėn
gal puola ir, kad jų pastangomis po-
licinėmis priemonėmis yra sustabdy-
tas jam priklausanos pensijos išmo-
kėjimas. Pažymėtina, kad P. Simonai-
tis be lietuvių užstoja ir visu sloa-
nių vokiečių, jų tarpe objektuvis,
buvusieji Klipėdės krašto valdžios
žymūs pareigalniai ir visuomenės ats-
tovai.

— Borchertai, jaunais ir re-
nais, esą bolševikų ištremti iš Klip-
pėdos.

— Dr. Trukanas, žinomas
pedagogas, kurį laiką buvęs Klipė-
dos krašte dar mokytojo pareigose,
dabar esąs jau ištremtas. Taip pat
esąs ištremtas ir mokytojas Ušpuris.

— Jonas Aušra, žymus Ma-
žosios Lietuvos prieškarinių laikų jau-
nimo veikėjas, esąs likęs Klipėdės
krašte ir pašventintas į kunigus

— Emilis Vaišvilas buv,
YMO's pareigūnas gavęs iš vienos
Amerikos luteronų organizacijos spe-
cialę garantiją, iš Goppingeno išvy-
ko į Šiaurės Ameriką.

— ŠIAULIŲ gimnazijos šimtas.
čio sukaktis paminėti Chigagoje 23.
9. 1951. Komisiją sudarė Ben. Bab-
rauskas, L. Malmūtė ir J. Šlabokas,
Paskaitas skaitė prof. Biržiška, adv.
R. Skipitis, Dr. V. Daugirdaitė —
Sruogienė, Minsėjime dainavo solistės
Šiaulietės A. Dambrauskaitė ir A. Kal-
vaitytė.

— GYDYTOJAS A. VALADKA,
nėsniai Kanadoje išlaikęs gydytojo
teisėms reikalingus egzaminus, savo
namuose (506 Annette St., Toronto)
atidarė kabinetą.

— DR. V. RAMANAUSKAS dir-
bęs IRO įstaigoj Vokietijoje, atvykęs
į JAV jau gavo gydytojo teises, Cle-
veland, Ohio.

— DR. ALGIRDAS VOKIETAI,
TIS, iš švedijos atvykęs į JAV, dir-
ba kaip plaunkimo instruktorius vie-
name klube.

— DAIL. ALF. DARČIS nėsniai
atvyko iš Vokietijos ir apsigyveno
Rochesteryje, N. Y.

VILNIUS — MENO BRANGENY, BIŲ VIETA

Kas pirmą kartą įsengia į visai
pamirštą didžiosios Lietuvos Vilniaus
seną sostinę, tas netikėtai nustemba
išvysdamas tenai esamas Didžiosios Lietu-
vos istorinės praeities liekanas su
daugybe brangių meno kūrinių: pa-
minklais ir pastatais. Taip pat Vil-
niuje nuo 16. to šimtmečio iki 1832
m. išilgai vienos universiteto, ku-
ris su vakarais turėjo daug santykių.

Pirmiausia rusų viešpatavimas (su
trečiuoju Lenkijos padalinimu 1795
m.) įsitvirtino Vilniuje: vakarų san-
tykių ryšį siūlus nutraukė prievar-
ta ir tada tą žydinčią sostinę Vil-
nių, Lietuvos didžiųjų kunigaikščių
ir Lenkijos karalių bilganzėjų rez-
denciją, paskandino į smukimo už-
miršimą. Prieš didįjį pasaulinį karą
Vilniuje buvo apie ketvirtis milijono
gyventojų. Pirmas etapas iš stoties
į Vilniaus miestą atveituli nesudaro
didelio įspūdžio. Rusų valdžios pa-
motiškas valdymas labai apledo mies-
tą, kuris vakarų miestams negalėjo
prilygti. Grindynis buvo šurpulingas.

Viesos gatvės buvo purvas, išmes-
tos iš namų ir kiemų šiukšlės. Medi-
nial, skyklė, su staigiais laipteliais
šaligatviai buvo tiek siauri, kad ap-
silenkiant reikėjo į gatvę nušokti. Na-
mai buvo dar nuo prieš 50 metų su
šikšusiom necharakteringom ir bla-
riom iškabom. Gatvių ir alėkščių įtai-
symas buvo neplaningas, atsitiktiniai
ireneta, tad sunku buvo susivokti.

Svarbiausias Vilniaus pamatas glūdi
tame, kad po didelių ir dažnų gėlių
Vilnius iki vėliausiųjų laikų daug-
mai buvo iš modžio statytas. Bet
prievartos dažnis namų sugrįžimui
privertė kiekvieną savaip, be plano
ir tvarkos, kur tik jiems patikdavo
statyti namus. Tarp apvalų rastų na-
mų blokų stovėjo dideli namai. Pla-
čios gatvės baigdavosi staigiai į lau-
kus, naži, vingiuoti šaligatviai te-
sė priešiną ir atviro gyvenimo svar-
biausius punktus.

Miesto vidury matėsi kada tai an-
dirti ir išmatuoti laukai. Sevos pl-
lys su miškiniais kiemais buvo be-
prasmiskai padalintos į mažus butus
ir kampinus kiemeilus. Taipgi nau-
jose, bet neaprakšimai pastatytose
miesto dalyse matėsi tai pati besiste-
mą statyba, Vilniaus elegantiškos
gatvės matėsi miškiniai fanrikai.
Tarp premiesčio ir neapstatytų lau-
kų, prie svarbiausių susisiekimo gat-
vių, kybojo iki šėių aukštų dideli ge-
venamieji namai. Liūdniausias miesto
vaizdas sudarė nesudėtingi, miškiniai
akmens, kuriuos rusų valdžia pasru-
tiniais dešimtmėčiais viešiemis rolik-
ais pastatė. Blogiausiai pastatytas
matėsi sen kaimo miškinis kaimelis.
Iš valdybos pastatas. Tuomet van-
dentekio ir kanalizacijos visai nebu-
vo, todėl mieste nesimatė nei šva-
ros, nei tvarkos. Bet pirmieji rehar-
moningi įspūdžiai staigiai nyksta.
Nam, kuris su didžiausia meile, ne-
žiūrint viso miesto vienodumo, paske-
ta į pilną paslapčių ir patrauklių mies-
to vaizdą. Kelias į pilnakalį arba
trijų baltų kryžių kalną atidarą jam
vieną žvilgsniu stebuklingą miesto pa-
dėtį: tarp gražių miško apaugusių
kalnų, prie kurių šlaitų plačioji Vi-
lijos upė ir siauroji Vileika, tary-
tum sudanžytas vingia, plaukia,
kad čia galėtų susijungti.

Nustebęs ateivis mato kaip gražiai
ir beveik neaprasomai daugybė bokš-
tų ir bontų yra sumaišyti miesto na-
mų jūroje. Be to, kartu tarp smai-
labokštų kyšo kupolai (vogūnbokš-
tai). Ateivis mato vienutėlį grofį,
kurį šimtmėčiais šventorių bokštai
savy slepia. Kad šita ypatingą Vil-
niaus miesto istorinį grofį būtų gili-
ma pajauti, reikia keliauti bet suna-
doti daug trisro ir laiko. Tas apke-
liavimas veda anieptol, ne visai per
vienodai įspūdingas gatves. Vilnius
buvo Lietuvos sostinė, bet joje be lie-
tuvų gyveno baltgūdziai, totoriai, be-
to, ankstyvesniais viduramjyje kau-
ringai gyveno norvegi, vėliau vokie-
nių.

MOSŲ TAUTIEČAI IVAIRIOSE PASAULIO DALYSE

— Bronius Povilaitis, bu-
vęs Dotnuvos Žemės ūkio Akademijos
vyr. asistentas nuo 1949 m. dirbęs
mokslinį darbą McGill Universitete
Montrealyje šiemet gavo to universi-
teto gamtos mokslų magistro laipsnį
— Master of Science.

— Tomas Pečiulionis, ge-
nerolo Pečiulionio sūnus, nėsniai įs-
gijo Žüricho politechnikumo inžine-
rius diplomą. Jis dirba savo srityje
to paties politechnikumo atliekamus
darbus.

— Kapitonas A. Kudirka, bai-
gęs jūrininkų akademiją Marselyje,
Prancūzijoje ir ten gavęs jūrų kapi-
tono diplomą, dabar tarnauja USA
prekybiniame laive.

— Dipl. inž. Aleksandras
Mačiūnas pakviestas profesoriu-
mi į City College of New York.

— Prof. J. Čiurlis profesoriu
ja Port Wine College.

— Prof. dr. inž. S. Kolupai-
la profesorius darbą dirba College
of Engineering University Notre Da-
me, Ind.

— Architekto K. Reisono sūnus
Irviss Reisonas Adelaidėje, Aus-
traliijoje, priešpaskutinės klasės eza-
minuos kolegijoje, iš visoje Australijoje
je tuo metu dalyvavusių 400 moki-
nių laimėjo pirmąją vietą.

— Sydneyje, Australijoje, inž. M.
Bogužas įsteigė statybos firmą
„Statybų“.

— Prof. A. Jurskis dėsto
Temple universitete, Philadelphiaje, Pa.,
radiotechnikos teoretinius pag-
rindus ir pritaikamąją matematiką
radistams.

— Prof. dr. inž. I. Gabrys dė-
sto Massachusetts valstybiniame uni-
versitete.

— Buvęs Nepriklausomoje Lietuvoje
je kariuomenės vadu dirbęs gene-
rolas St. Raštikis nėsniai per-
sikėlė iš Kalifornijos į Surakuzus,
New Yorko valstybėje. Ten vienoje
karo mokykloje jis dėsto rusų kalba.

— Generolas V. Nagius, Karo
muziejaus kūrėjas, jau sulaukęs 71
metų amžiaus, gyvena Willoughby,
Ohio ir savo energija stengiasi nu-
kreipti į rūpinimąsi Lietuvos karo
invalidais bei planuoja, kaip sąly-
goms atsidarius, bus sekmingiau į Lie-
tuvą gražinti karo sanitarijos pasio-
nalą.

— Lietuvis A. Čičauskas
yra USA konsulas Indonezijoje.

— Dr. Kęstutis Valiūnas
su J. Kazicku Vašingtono įstei-
gė eksporto — importo bendrovę.

—Nebūk atsilikęs, sek ką rašo
lietuviškoji spauda, skaityk lie-
tuviškas knygas!

Čia, paskiau Italai, vėliau lenkai. Bet
neturėjo tokios galybės, kad nors
bent kiek vieningumo iš Vilniaus
miesto suformuoti galėtų. Formaliai,
savo rūšin, irgi neminkai yra šit.
mečiais išlikusi „Ghetto“, žydų kvar-
talas su apie 60 tūkstančių gyvento-
jų. Ir ne tik tautiniai, bet irgi kon-
fesionaliniai (tikybini) Vilnius yra
betarpiškai priešingybų miestas. Tris
dešimt šešios graikų — ortodoksų baž-
nyčių ir koplyčių stovi prieš 18 Rymo
katalikų bažnyčių. Be to, viena lio-
terijų, viena reformatorių, viena rusų
sentikų koplyčia, viena Mozės ir dau-
gybė sinagogų, kurios jungia visą šim-
tą žydų mokyklų. Rytų ir Vakarų ga-
lybės, puldamos Lietuvą iki 1917 r.
tarp savę kovodamos, laikino Vil-
nių.

Naujo karo liepsna

RYTŲ — VAKARŲ SANTYKIAI
RIEDA Į KARĄ?

Komunistų skaičius Vakaruose nuo
1945 m. padidėjo. Taip nuo 1946 m. Fran-
cūzijoje iš 850.000 sumažėjo į 600.000.
Italijoje iš 2.3 ml. į 1.6 ml., V. Vo-
kietijoje iš 300.000 į 200.000. Austri-
joje iš 150.000 į 100.000. Belgijoje iš
100.000 į 35.000. Danijoje iš 60.000 į
25.000. Švedijoje iš 50.000 į 25.000.
Norvegijoje iš 40.000 į 14.000. Ta-
čiau per paskutinius rinkimus prancū-
zijoje 5 ml. balsų buvo atiduoti už
komunistus, be to, dar pora ml. fran-
cūzų tvirtai tiki taktika Kremiaus po-
litika. Kadangi kas penktas fran-
cūzas yra prokomunistiškai nusitei-
kęs, o daug kas netiki, kad Vakarose
su susidarytu tokia žemyno armia,
kuri galėtų sutruškinti iš Rytų ky-
ginojantis sovietinės kariuomenės
divizijas, tai Eisenhoweris ir nuspen-
dė ieškoti už Pėrenu aerodromų, iš
kur galėtų kirsti lemiamą smūgį prie
sui, rašo šveicarai „Die Wochenzei-
tung“. Delbos str. „Operacija —
stabdyti“ nurodo, kad JAV, ypač
ju SSSR reikalu Pėnevo Bohleno op-
veikų, vis aiškiau suka su sovietais
santykių aštriniuo kryptimi. Dėl to
kilęs tarp Atlanto pakto valstybių
reikalas šia „stabdyti operacija an-
santuoti Europą“. Ypač aišku tokio
stabdyto pavyzdį jis mato naujoji Bri-
tu — Sovietų prekybos sutarty, kur
britai sutiko su sovietų klausule, lei-
diančia Rusijai nutraukti visokią grū-
dų teikimą Britanijai. Iki tik šis sutar-
ties galiojimo metu pažiūrėti nors koki
esminį britų politikos pakeitimą.

P. I. A. N. 38/51 skelbia, kad vie-
nas iš našaiku ir sov. armija naudo-
jamų, paabėgės Vakarų Vokietijoje, pat
virtino gaudus, jog didelis skaičius
sovietų karių buvo geležinkeliais iš
Vakarų Uralo pervestas į Maskvos
rajoną, o iš ten toliau jie paslūti
į Kaukazo pusę. Taip perkeltami stam-
būs kariniai vienetai, ginkluoti viso
mies einkio rūšiniais. Kareiviai mano,
kad į Kaukazą uose slūdniamis karinio
menė turės budėti prie Pėrlos ir
Turkijos sienų. Kiti vienetai nukrei-
piami į Vakarų, greičiausiai ten pa-
naudojami kaip atsarginiai daliniai.

„L. Kr. Z.“ Nr. 183 žiniomis žu-
kovui pavestos tokios pat pareigos
Rytuose, kaip Eisenhoweriui Vakarose
es. Rytų erdvėje šiuo metu jo dispo-
zicijoje esą 70 divizijų. Jo vyr. būstis
nė įkurta Varšuvoje. Jis taip pat pe-
mė savo žinion vyr. policijos vadovų
bė. Rytų zonos gen. štabo karininkai
būvo iškvieisti į specialius kursus,
kur jiems vadovavo maršalas Goso-
rovas. Tuo tarpu Berlyje visur pra-
dėjo politinį „valymą“. Amerikiečių
atstovo Mahono pareiškimu tarp Ry-
tų ir Vakarų santykių lemiamasis
sprendimas turės būti padarytas ši
rudėnį ar ateinančių pavasarį. Eisen-
howeriui įsakyta ruošti karui, 80.
vietų karo laivyno ministeris adm.
Jumaševas atleistas iš etjų pareigų
ir paskirtas Sovietų laivyno pajėgų
vyr. vadu Vladivastoke. Transsi-
riui geležinkeliniu ten pergabenta ir
povandeninių laivų. Amerikiečių lai-
vyno sekretoriaus Dan Kimballio pa-
reikšimu sovietai šiandien turi povan-
deninių laivų 15 kartų daugiau, negu
Vokietija turėjo 1939 m.

Prancūzų „Figaro“ rašo, kad che-
minų ir bakterieologinių ginklų gamy-
ba Vokietijos Rytų zonoj gal net di-
desnė už kitų karo ginklų gamybą.
Paprasčiau gerai informuotas britų
„Observer“ rašo, kad prie sovietų
nių 175 divizijų, kurių 22 yra saso-
litinės valstybės ir 31 sovietinė. Ryt-
tų Vokietijos zonoj, reikia taipgi pri-
dėti 55 satelitinų kraštų divizijas.
JAV spaudos pareiškimu šiemetinis
JAV karo biudžetas yra pats didžiaus-
sias ne karo metais visoje JAV isto-

Lietuvos – Lenkijos Santykiai

Iš mūsų santykių su lenkais

3. IŠILAISVINIMO VARGAI

Valstybės pradžias per padalinimus buvo didelių pralaimėjimų, bet nebuvo mirtinas. Buvome versti verčiamis susikaupti ir suprasti padarytas klaidas, 1793 m. bandyta suvienyti lenkus ir lietuvius, padaryti „unitarinę valstybę“, nekeičiant jos socialinę struktūrą. Tuo pat metu prancūzų revoliucija, panaikinus bajorų privilegijas, išlaikė, laimėjo. Lenkai pralaimėjo. Vadinasi padaryta klaida. Reikalo nepataisė nė pasauli ža. Vėjusių karių drąsa. Šiuo metu lenkai užkariavo sau visuotinę pripažinimą, kad jų tauta nėra mirusi, gyvuoją. Tame visų jų (ir mūsų su jais ammu metu) aukų reikšmė ir prasė. Tie lenkų veiksmas ir ryštas palengvino ir mums atgimimo kelią.

Pralaimėtas karo lauke ir, dėja, vėl vidaus nesantaikoje 1830/31 m. lenkmetis. Nepavyko išnaudoti Europos 1848 m. revoliucinio sąjūdžio. Prarastas net paskutinis „laisvasis miestas“ Krokuva, (įjungtas į Austriją). Iš šių pralaimėjimų pasirodė, kyla ir vertinta padėtis. Tai masė, si iš Lenkų Revoliucinio Centro Komiteto 1863 m. kreipimosi ir buvusios Nepriklausomos Lenkijos piliečių palikuonis (Oltuojų iš prof. Dr. Leono Wasilewskiego sutrumpintai išleisti 1934 m. Varšuvoje paskaitų: „Mes po prie varta nustojome politiniai gyvavė. Mes niekada toms prievarčios nebuvo pripažinę ir niekada nepripažinsime. Del to mes nepripažįstame nei naujų sienų, nei vyriausybę, kurios reikiame mūsų laisvės grąžinėjimui. Mums nėra padalintos Lenkijos; mums yra Lenkija kuri remiasi Lenkijos, Lietuvos ir Ukrainos su Gudija (Rusi) su vienijimui (toliau mano pabrakliai). BE JOKIOS HEGEMONIJOS BET KURIOS IS ŠITŲ TRIJŲ TAU. T. Y. Išeidami iš šito nusistatymu, mes siekiame atstatyti Lenkiją jos senosios ribose, PALIKDAMI TAUTOMS, KURIOS TOSE RIBOSE GYVENA T. Y. LIETUVIAMS IR RUSINAMS (ukrainiečiams bei gudams) PILNĄ LAISVĘ SPREŠTI AR BŪTI SAJUNGOJE SU LENKIJA, AR TVAR KYTIS PAGAL SAVO VALIĄ.“

Labai galia, kad momentas sukili mui buvo parinktas nekoks. Rusijoje ka tik buvo pradėtos plačios reformos, po pralaimėto Krymo karo, buvo panaikinta baudžiava. Tai vėl pralaimėta laukti tinkamo patogaus laiko. Lietuviai, pralaimėję mūškuose pradėjo pasyviai priešintis rusų raidyno spaudimams naudoti įsakymui.

Atėjo japonų – rusų karas. Pirmą kartą ne vien lenkai, kaip sąjūdžio vadai, bet ir lietuviai sukruto. Spauda buvo laimėta. Tai buvo svarbus ir reikšmingas lietuvių laimėjimas, tuo labiau, kad savarankis, be lenkų taktininkavimo ir „diplomatiškais“ ke-

liais (1904 m.). Kitais metais, VII. nujo susirinko LIETUVIŲ SEIMAS. Vėl stambus laimėjimas, į kurį mas. tai kreipė dėmesio Dmowski'o endekai ir Pilsudski'o esdekai, pepeesai. Lenkai plačiai manė, kad lietuvių sąjūdis yra tik „litvomanų“, fauatių, gaujos „rusų žandarų remiamų“, prsimanymas. Tiesioginiai susidūrimai bažnyčiose dėl kalbos labai paastrino lenkų – lietuvių santykius ir tai ne vien politinė, bet ir socialinė prasme. Jaunųjų kunigų didžiulė dauguma buvo iš ūkininkų luomo. Kova dėl kalbos laimėta.

Atėjo pasaulinis karas. Lietuviai pakelti ūpu stebėjo daromą pažangą. Legale spauda plito ir tarpo. Tiek pirmiečiai (kairieji), tiek atžagareiviai (dešinieji) jautėsi esą lietuviai. Vietoje vieneto – pionierių, pirmūnų aušrininkų, varpininkų, „Basa, navičiū, Kudirkiū, pranašų Malronių“ prieškariniame „Atžalyne“ randama savarankiai galvojančių būrių gretas, iš kurių jau matėsi vis naujieji priaugę šviesuomenės pulkai.

Dabar ryškiai galima buvo stebėti ir matyti kiek panašius, tiek skirtingus lietuvių ir lenkų siekius. Lenkai stebėjo lietuvių labai paviršutiniškai, iš dalies daugelis net šliūpsni, nes tuomų skirtumas jų tarpe buvo ryškūs. (Raupnotieji!) (iš bajorijos kairieji ejo į internacionalius).

Nors posąmoninės daugumos tikslas buvo troškimas atgauti savivaldą (arba net ir nepriklausomybę), tai klausimas painiojosi grobumais kraštų apibūdinime: lenkams – pirmoje vietoje buvo Rusija ir Vokietija, lietuviams Rusija ir Lenkija. Iš to matyti, žinū gindū kovoję prieš Rusiją, bet pas juos ir pas mus buvo srovės – šiti su rusais ir apsiriboti autonomija.

Nepriklausomybė lenkam tai buvo Rzeczpospolitos atgaivinimas, (bet iš metus iš 1863 m. komiteto atsisaukimo mano pabrakimus!), lietuviams tai buvo Didžiosios Kunigaikštijos atkūrimas (Urcho – Mindaugo II kvietimo planas, pulkų vardai, Vytauto kultas). Tačiau, kad lenkam ir XX amž. respublika buvo šliktų valstybė, lietuviams kunigaikštija buvo valstiečių – ūkininkų. Vadinasi, lenkam pirmavo politinė reforma, lietuviams – socialinis persitvarkymas. Iš čia daugelis sulenkinėjimosi šliktos eigsenos; iš čia mūsų radikale žemės reforma.

Socialiniai skirtumai buvo svarbiausia priežastimi lenkų pastangoms baigti su Lietuva vienu „kirčiu“ ant visados. Įsimašė vakarai. Nepavyko. Bet „Litva Sriedkova“ pavyko želigowski'ui užimti ir paversti ją žiemų – Rytų Vaidadijomis (Woje, mōdwa Pōlnocei wschodnie), kaip lygiai rusai buvo padarę Severo – Zapadnyj Kraj – žiemų – vakarų kraštū! Rinkimų eiga įrodo pulkai, kiek nepažino lenkai lietuvių galvo-

senos. Lietuviai kietai atmetė Wcislenie bez wszelkich zaszezen t. y. beaslyginį inkorporavimą. Kiek „sau-giai“ jautėsi lenkai Vilniuje, mato si iš jų spaudos politikos: buvo už-daryti nuo 1919 iki 1928 m. lietuvių kalba 20 dienraščių, 7 savaitraščių; lietuvių ir prietelingų lenkų leidžiamų lenkų kalba 33 dienraščiai, 7 savaitraščiai; rusų kalba 4 dienraščiai. An-truoju „saugumo“ įrodymu yra lenkiska kolonizacinė „osadnikų“ politika. Jų padėties sunkumai yra ap-rašyti lenkų literatūroje pav. Pogra-niezne Ogniska – Jerzy Konrad Maciejewski, Warszawa 1928. Iš Batoro, Vilniaus universiteto doktorantų dar-bų patyriame, kaip buvo slopinama vietinė Vilniaus pramonė pav. malū-

ny – Radoncio srities nauda. Lenkijos pramonės nauda buvo taikomi geležinkelio specialūs tarifai. Atkreip-kim dėmesio, kad tai vis LENKIŠKI SALTINIAI, iš kurių mes semiam in-formacijas.

Tai šiandieną deryboms rasti bendrą darbiavimo formą, išleities riba yra tokia: lietuvių tauta yra gyva; ūkiškai tvarkėsi taip, kad neturėdama jokių gamtos turtų, išsėkurus žemės produktų, eksporte užėmė garbingą vietą, jos pinigais litas buvo aukso vertės, nei kada buvo nuvertinti sva-tas ir doleris; ji laimėjo kovą dėl raidyno prieš rusus, dėl kalbos bažnyčiose prieš lenkus; ji priverė pasi-traukti iš savo žemių bolševikus, vo-kietius ir pusiauškai sustabdė lenkus. Ji norėtų taikiai gyventi su visais, ypač su savo kaimynais.

Dabar atpasakosiu savo asmeninius atsiminimus apie santykius su lenkais. (Bus daugiau)

PRINCAS ir ELGETA

Mark Twain apysaka, versta iš anglų kalbos, 194 puslapiai, lietuviškas tekstas papuoštas paveikslais, puošnus įėjimas, kietuose viršeliuose, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Vokietijos Krašto Valdybos leidinys, 1951 m.

„A. L. Balsas“ gavo 50 egz. Parsiduoda po \$7. Visi pinigai eina Vasario šešiolikto Ginnazijai, Diepholze. Šios puikios knygos įsigijimu paremsite vietinėse lietuvių ginnazijos Vakarų Europoje išlaikymą. Užsakymus su pinigais adresuokite: A. L. BALSAS Casilla de Correo 303 – Buenos Aires

L. T. A. „Daina“ Pagarsino Lietuvą

KONCERTO ATGARSIAI ŽURNALU „EL HOGAR“

Puošnusis Buenos Aires žurnalas „El Hogar“ (židinys) savo numeryje 2189, spalį 26, 1951, talpina savo redaktorės Linda Lindsay aprašą lietuvių Tautinio Ansamblio „Daina“ Choro koncertą, įvykusių 23. 9. 51. Tarp kita, sako:

„Dabar apie lietuvių iškilmes, įvykusias Argentinos Moterų Tarybos Teatre, visuomet kalpo apie kosmo-politinį mūsų didmiesčio bruožą. Šių iškilmių programą sudarė tautiniai lietuvių šokiai ir lietuvių folkloro dainos, kurias išplėdė choras „Daina“, vadovaujamas Andriaus Kupre-vičiaus. Ir akordeono muzikole gir-dėjome švelnias lietuvių laudies dainų melodijas, dabar kupinas ilgėsio, šaurios neįpasakytai jaudino skait: lingai susirinkusią publiką.

Žavėjimosi lietuvių tautiniais kos-tiumais, kurie išstikrųjų yra labai puošnūs ir gražūs. „El Hogar“ sa-vu laiku supažindino savo skaityto-jus su įvairių tautų laudies rūbais, atspausdindamas paveikslus tų tautų atstovų žmonių Argentinoje. Ta pro-ga tada tiptu tuometinio Lietuvos mi-nisterio žmonos, ponios Birutės Aukš-tuolienės paveikslas, lietuvių tauti-niais drabužiais pasipuošusios. Tai įspūdingas grožis, ryškūs veido bruo-žai, žavėtinis akys. Tuomet nufoto-grafuotas tautinis lietuvių kostiumas, paskelbtas anuomet, dabar vėl ta-po aktualiaja, kaip neįsai-sakytai vaizdingas. Charakteringa ir tai, kad ištėkėjusių moterų tautiniai kostiumai skirtingi nuo mergaičių kos-tiumų. Moterys dėvi didelę skareilę ant galvos, pridengdamos ir pasma-rę: tai vadinasi „nuometas“, kuris papildomas tautinės vėliavos kaspi-nais, kabančiais ant pečių: geltonas žalias, raudonas.

Sijonas ir prijuostė žavinčių spal-vų, stilingai išsiuvinėta tulpių žie-dais. Spėjama, kad tai paeina iš In-dijos, kadangi šioji gėlė nėra pap-rasta Lietuvoje. Mergaitės, vieton skareilę, dėvi tiaras, – žavėtinis vai-niko formos kepuraitės su kaspinais. Čia aprašomos lietuvių iškilmės tau-tiniai kostiumai darė nepaprastai gra-žų vaizdą.

Rašytoja Linda Lindsay, iliustruo-dama savo straipsnį buvusio Lietu-vos ministerio Pietų Amerikai žmo-nos, ponios Birutės Aukštuolienės (da-har ponios Pellegrini) paveikslu lie-tuvių tautiniame kostiume pabrėžė ne-vien lietuviško kostiumo, bet ir po-nios Birutės nepaprastą grožį. (Vė-lionies ministerio Aukštuolio žmona buvo gražiausia visame diplomatinia-me korpuse, – savu laiku rašė Ar-gentinos dalininkų sąjungos pirmi-ninkas Ramon Columba). Ir plačiau, sia rimčiausios visuomenės skaitymas žurnalas „El Hogar“ dabar sugre-tino lietuvių laudies meno triumfą kosmopolitiskame Buenos Aires mie-s-te, dėka „Dainos“ koncertui, įvyku-siam „Consejo Nacional de Muje-res“ teatre. Tuo sugretinimu įrodo-ma, kad lietuviai ne vien tebebran-gina savo tautines tradicijas, bet jie didingai pasirodė Argentinos meno šventovėse, greta didžiųjų, kultūringų jų ir nepriklausomųjų tautų. Visa tai primena pasaulinį, kad Lietuva turės atgauti savo laisvę ir vėl tap-ti Nepriklausoma, Demokratinė Res-publika.

„El Hogar“ žurnalas, pasipuošęs dviem lietuvių Tautinio Mėno An-samblio „Daina“ narių paveikslais, prie jų parąšė labai palankius mums tekstus. Tiptu vieniokios ansamblio čių mergaičių paveikslas ir, atskirai, – devynių vyrų – jaunuolių, taip-gi tautiniuose rūbuose, sykiu su šio-kių vadovu Vytautu Namiku ir akor-deonistu Vytautu Cibavičium. Šios nuotraukos, mūsų fotografo A. Kira-tuko padarytos aprašomo koncerto

Fábrica de Cajas de SEGURIDAD

TESOROS de AMURALLAR MUEBLES de ACERO PARA OFICINAS

TALLERES "DONABEDIAN"

Juan Donabedian

GUIFRA 2381

4 de JUNIO V. ALSINA

KALBĖJO APIE „LYGIĄVĄ“, O ĮVEIDĖ TIKRĄ „VELNIĄVĄ“

„Naujienose“ skaitome: „Komunistinė Vilniaus „Tiesa“ šaukia vedamajame: „Ryttingai ša-linkime lygiąvą“, ir išvedžioja:

Socializmas nieko bendro neturi su reakciniais smulkiaburžuaziais plepalais apie lygiąvą, yra priešingas visuomenės narių reikmenų ir asmeni-šės buities lygtavai, sulyginimui.

Draugas Stalinas, dar VK(b) XVII suvažiavime pasmerkęs lygiąvą kaip reakcinę smulkiaburžuazinę nesąmonę, moko, jog „Lygybė marksizmas su-pranta ne kaip lygiąvą asmeninių reikmių ir buities srityje, o kaip kla-sių panaikinimą, t. y. a) lygų visų darbo žmonių išvadavinimą nuo išna-udėjimo po to, kai kapitalistai yra nuvertinti ir ekspropriuoti. b) lygų vi-siems gamybos priemonių privatinės nuosavybės panaikinimą po to, kai jos perduotos visos visuomenės nuosa-vybėn, c) lygią visų prievolei dirbti pagal savo gabumus ir lygią visų dar-bo žmonių teisę gauti už tai pagal jų darbą (SOCIALISTINĖ visuome-nė), d) lygią visų prievolei dirbti pagal savo gabumus ir lygią visų darbo žmonių teisę gauti už tai pagal jų reikmes (KOMUNISTINĖ visuo-mėnė).

Vadinasi, kadangi dabar Lietuvoje esąs dar tik „socializmas“ (o ne ko-munizmas), tai darbo žmonės turi gau-ti atlyginimą ne lygų, bet „pagal jų darbą“. Komunistų oficiozas parėš-čia:

Mūsų salyje nustatyta tokia dar-bo atlyginimo sistema, kuri pilnuti-niai suderina valstybės interesus su asmeniniais darbo žmonių interesais. Kas daugiau dirba, kieno atliktas darbas yra aukštesnės kokybės, to ir darbas yra atitinkamai daugiau įvertinamas, atlyginamas.

Situo „principu“ pasiremiami, ko-munistai įvedė Lietuvos pramonėje akordinę atlyginimo sistemą, kuri ka-pitalistinės salyse jau beveik visai yra panaikinta.

Be to, komunistų partijos nariai gauna geresnius darbus ir aukštesnį atlyginimą. O visokie dirbtuviai „bo-sai“ ir partijos komitetai, kurie ne-ko nedirba, o tik prižiūri darbinin-kus, ima keliaropiškai didesnes algas, negu fabriko darbininkas, nors apie pramonę dažniausia jie išmano ma-žiau už paprastus darbininkus.

Pagaliau aukštieji komisariai ima-ne tik didesnę algą, bet dar turi gražiai įrengtus butus, tarnus ir tar-nautes, automobilius ir t. t.

— Jau žinau, kokią dovana Kalė-doms nupirksiu Onutei, — Albumą su spalvotu Vytčiu!

metu, ir viena jų yra tilpusi „A. L. Balse“. Tilpo jos minėtame žurnale dėka mūsų ryšiams su vietiniais žur-nalistais, kaip pagarbos užsitarnau-jančio lietuvių Tautinio Ansamblio dideliai reikšmingo darbo konstatavi-mas.

Ansamblio darbą pasveikino visos mums drangios tautos. Mineto kon-certo atgarsiai girdisi ir užsienyje spaudoj.

Garbė ansamblietiams, o jo darbo dėka garbė visiems lietuviams! Suge-bančio talkinti Ansambliui jaunimo pareiga tapti jo aktyviais nariais, o kolonijos pareiga visokeriopai rem-ti jo darbą. Intelektuališkioji visu-mėnė gėrisi Ansamblio darbu; reika-linga sudaryti tokias sąlygas, kad an-samblietį darbas triumfuotų visoje Lotynų Amerikoje, lietuvių tautos lais-vės tikslui ir garbei.

Nadas Giedraitis.

Buenos Aires, 5. XI. 51.

Spauda

ATSIŪSTA PAMINĖTI

* KELEIVIS, gegužės 30, 1951 metų išėjo 16 puslapių, paminėjimui to pažangaus savaitraščio 45 metų gyvavimo sukakties. Keleivio adre-sas: 636 Broadway, So. Boston 27, Mass., USA.

Jubiliejinis Keleivio numeris tai turtingas istorinių faktų rinkinys apie tai, kaip kūrėsi pirmieji Ame-rikos lietuvių laikraščiai, kaip tvė-rėsi pirmutinės draugijos, kaip kris-talizavosi lietuvių visuomenė išvijo-je.

Dabar Keleivį leidžia Amerikos Lie-tuvių Socialistų Sąjunga, redaguoja J. Januškis, administruoja St. Mi-chelsonas. Turėjo ir turi daug gerų bendradarbių, vyrų ir moterų. Ir už JAV ribų Keleivis plačiai skaitomas, negu kiti savaitraščiai. Jis yra griežt-tai prieškomunistinis.

Necituojant straipsnių, suminėsimė suaktyviniame numeryje telpantius bendradarbių paveikslus:

Vėlionis Dr. K. Mikolaitis, Adv. F. J. Bagočius, buvęs SLA presiden-tas, dabar ilgos varginamas, JAV ka-rysa A. Majauskas, adv. Zuzana Pul-siūtė – Šalnenė, pasaulinės aukštųjų mokslių baigusių moterų intelektualų sąjungos pirmininkė, antrą kartą tos organizacijos reikalais lankiusi Europą, žurnalistė – visuomenin-kės Nora Precevičiūtė – Gugienė ir Maria Kapocitė – Michelsonienė, Ona Luskenė, Helena Ambrose, Bar-bora B. Krūšienė, Petronėlė Jurge-liūtė – Beverage, Ona Kubilienė, vė-lionė Dr. Johana Baltrušaitienė, Ke-leivio įkūrėjas A. Zvingilas, to laiko red. Pius Bukšnaitis, b. leid. vėl J. Gegužis, 40 metų jį redagavęs St. Mi-chelsonas, Valparaiso Universiteto stu-dento grupė, Lietuvoje HKs dalininkas Juozas Babravičius, plačius atsi-minimus parąšęs Pranas Lavinskas, dabartinis bendradarbis prof. Vaclo-vas Biržiška ir kt.

Keleivį galima išsirašyti tiesiogini-arba per „A. L. Balsą“. Redak-cija. Kaina metams 3 dol.

* DARBO RANKOS, Nr. 9, Lietu-vių Darbininkų Sąjungos Prancūzi-joje organas, red. J. Masulio. Į Dar-bo Rankų išvystymą daug darbo įdė-jusi Daktarė Navakienė daugiau ne-bendradarbiauja. Ji baigianti naują mokslinį veikalą iš Lietuvos istori-jos.

* BRITANIJOS LIETUVIS nuo 215 numerio spausdinamas savoje spaustuvelyje „Nida“, kurią DBL Są-junga nupirko. Joje buvo spausdina-mas Apuokas ir Klajūnas ir dvi lėtu-viskos knygos atspausdos. Raidė „en-kamos rankomis ir laikraštis, tuo tar-pu, eina vien 4 puslapiai. Viskas na-turalu, tik nedraugiškai pasikeista „meilės laiškas“ tarpo buvusio re-daktorius K. Oboleno ir DBLs pir-mininko M. Bajorino. Atrodo, kad abi pusės nemokėjo susikalbėti lietuviš-ka, bet vadovavosi „činauninkiška“ taktika: Pirmasis rašo, kad turėjo idėjų, kaip išvengti nuostolių ir laik-raštį pagerinti, o antrasis kaltina už tu idėjų nepaaiškinimą, sykiu rašydą-mas, kad į leidėjų posėdį tyčia ne-buvo pakviestas idėjų turėtojas. Ton-ka sveikinti laikraštį, persėjusi į savą spaustuvelyje, bet apgalvėtas pajėgų skaldymas.

* TĖVYNĖ, Susivienijimo Lietu-vių Amerikoje organas, 14. 9. 51 lai-doje, aprašo, kaip ir kas įkūrė šią organizaciją. Pasirodo, kad tai bai-siečių nuopelnas: Tada Dr. Jonas Šilpaus leido „Lietuviškąjį Balsą“, jo būte rinkdavosi balsiečiai ir bai-sietis Pijūšas Paseckas balandžio 6, 1886 metais, su kitų balsiečių būre-liu, įkūrė Susivienijimą Lietuvių Ame-rikoje, kuri dabar yra stipriausia lie-tuvių organizacija visame pasaulyje.

* LAISVOJI LIETUVA 24. 8. 51 laidoje skelbia Akta, pasirašytą gen. T. Daukanto – Lietuvos Laisvės So-jūdžio „Vieninga Kova“ C. K. bei pirmininke, – gyvenančio Arseni-joje ir Step. Vykinto – LAS Vyr. Vald. Pirm. – Einant tuo aktu, „V. K.“ įsijungė Lietuvos Atgimimo Sąjūdį.

Spalvuotas Vytis – Odos Albumas Geriausia Dovana Kalėdoms. Reikalaukite DABAR!

šeimos paveikslams, organizacijų istorijos vaizdams, kultūrinių ir sportinių parengimų paveiksluotoms apžvalgoms. Padabinimas bib. liotekomis ir šeimų židiniais.

Kiekviename meniškai padirbtame albume yra po 48 puslapius pa-veikslams. Kaina \$150. – Siunčiame į provincijas ir į užsienius.

Pareikalavimus su pinigais adresuoti:

„A. L. BALSAS“, Casilla de Correo 303, BUENOS AIRES.

Dr. LEON ARENDAR Med. Gyd.

Muiz Ligoninės Klinikos Viršininkas

Plačių ligonius priima nuo 15 iki 18 val.

AV. GRAL PERÓN 3646 – T. E. 241-0108

Lanus – 4 de Junio

Pasaulis ir Moteris

ŠIMTAS METŲ DĖDĖS TOMO TROBELI

Apie Mažą Moterį, Kurį Sukėlė Didelį Karą

Prieš šimtą keturiasdešimt metų gimė Harriet Beecher Stowe. Gal būtų jos vardas daugelis iš atminties išdėjęs, bet vargu ar rasime prasilusius žmogus, kuris nebūtų skaitęs ar scenoje matęs jos veikalą „Dėdės Tomo Trobelė“. Ši knyga yra išversta į 20 kalbų ir apeliavo visas Europos scenas. Dar šiandien, praėjus šimtui metų nuo tos knygos pasirodymo (pirmą kartą ji buvo išleista 1851 metais), ji yra vienas iš geriausių veikalų ir su malonumu skaitoma visų kraštų jaunimo.

Harriet Beecher Stowe gimė 1811 metais, birželio 14 d. Litchfielde, Ct., pastorius Beecher šeimoje. Jos tėvas buvo presbiterionų kunigas ir ilgą laiką vadovavo Bostono presbiterionų bažnyčiai. Jis turėjo 7 sūnus ir 6 dukteris. Iš mažiaus Harriet buvo labai švelnus ir mąstęs kūdikis. Valandėms prarydavo užsimąstiusi ir tuomet atrodavo, kad jos mintys yra už šio pasaulio ribų. Ji mokėsi Hartforde ir išsėmė mokslo (kiek tuomet mergaitėms galima buvo) padėjo sa. vo vyresniajai seseriai Estherai įkurti Cincinatti mergaičių mokyklą. Vyresnioji Harriet sesuo buvo mokytoja, ir ji daug rašydavo mergaičių auklėjimo klausimais ir apie moterų pareigas.

Harriet turėjo švelnią sielą, jautrią kiekvienai netesybėi. Pirmą kartą ji akis į akį susidūrė su žiauria negrų gyvenimo tikrove per apsilankymą Kentucki. Jos tėvas buvo paslauskas iš Bostono į Kentucki. Anuo metu Kentucki atrodė esąs „Lanki, miu Vakarų riba“, ir vaiviai ir jį prilygo savanoriškam išsitrėmimui. Bet pastorius Beecher žinojo, kiek daug darbo jam bus tokiam nuostai. Iliame Amerikos kampe, ir jis pa kvietimo neatmetė. Maždaug po metų nuo atvykimo į Kentucki, Harriet pasitaikė proga pasivažiuoti po Kentucki. Lydimas vieno draugo, ji persikėlė per upę ir apsilankė vienoj plantacijoj (farmoj). Išpūdiat, kuriuos ji ten gavo, vėliau pagimdė „Dėdės Tomo Trobelę“. Iš paviršiaus atrodė esanti visai rami ir nieko nematanti, bet tikrumoje buvo gliaul sukrėsta to, ką patyrė plantacijoj. Ją lydėjęs drangas šitaip papasakoja apie tai laikotarpį: „Harrieta, atrodė, neskyrė jokio dėmesio, kas aplink ją dedasi. Kai negrai kretė visokius špūsus ir straksnėję, ji sėdėjo pas. kendusi savo mintyse ir, atrodė, visai jį nepastebė. Vėliau, kai ji mano rankas pateko jos „Dėdės Tomo Trobelė“, aš scena po scenos atpažinau, kur ji ėmė medžiagą savo knygai“.

1836 metais Harriet Beecher iše, kėjo už teologijos profesorius C. E. Stowe ir persikėlė su juo gyventi į Brunswick'ą. Juos pasitiko šaltas ir apleistas namas, kurį Harriet su di. dele energija ėmėsi įrengti. Jos vyras iš karto pastebėjo, kad Harriet turi literatūrinį gabumų ir skati.

no ją rašyti. Brunswick'e ir gimė „Dėdės Tomo Trobelė“. Tai buvo sunkios Harriet dienos. Ji dirbdavo nuo ryto iki vakaro namuose, atlikdama visus ruošos darbus, prižiūrėdama vaikus, o kai vakarais visi suguldavo, ji sėdavo prie stalo ir rašydavo. Prie to paties stalo, prie kurio visi jie valgydavo vakarienę. Žymus knygų leidėjas, vienoje savo paskaitoje taip apibūdino Mrs. Stowe ir jos veikalą: „Kadaise viena Naujosios Anglijos moteris, spirama nedatekiaus, nuolat atlikdama sun. kius darbus kovodama su sunkumais, nuo ryto iki vakaro, metai iš metų, parašė didelį veikalą. Mažutė, išba. lusi, pavargusi moteris, ji dirbdavo visą dieną be jokios pagalbos, nes jos maži ištekliai neleisdavo jai pa. samdyti padėjėjos. O vakare, kai valkata būdavo suguldyti, ji uždegda. vo lempą ir sėdavo prie stalo. Daug naktų ji taip sėdėjo, rasė ir verke, kol išliejo visą savo sielą. Ir tada, iš pradžių tylus, bet pamažu stiprė. damas atėjo jos knygos atsakas — atsakas viso pasaulio žmonių, kurie kalbėjo kaip vienas.“

Knyga susilaukė nepaprasto atgar. sio. Vieni ją pasitiko su šaltu pyk. čiui, kiti su dideliu susižavėjimu. Tiem, kurie buvo už vergiją, ji buvo daugiau negu rakštis akys, gi tiems kurie vergijoje matė žmogaus panie. kinimą, kurie buvo už vergijos pana. kinimą, toji knyga pasidarė jų sieki. mų išraiška. Pasakojama, kad kai pilietinio karo metu rašytoja Harriet Beecher Stowe apsilankė Washingto. ne, prezidentas Lincoln pasitiko ją tokiais žodžiais: „Tai čia ta mažutė moteris, kuri sukėlė tokį didelį ka. rą!“ Tie žodžiai valdžiai pasako. kad Mrs. Stowe knyga išreiškė sie. kimus tu, kurie pradėjo žygi prieš vergiją.

Harriet Beecher Stowe parašė daug veikalų, tačiau „Dėdės Tomo Trobe. lė“ pasiliko jos populiariausia knyga, kuri padarė ją žinoma visuomenės ji. gūra. Tačiau Mrs. Stowe ir pagarsė. jusi liko tokia buvo: užsidariusi sa. vy, paskendusi mintyse, gal net dar bailesnė viešumos. Prieš gyvenimo pabaigą jos protas aptemo. Ji mirė

Argentinos moteris 11. XI. 51 rinkimuose balsavo pirmą kartą šios šalies istorijoje. Atsidėkodamos valdantieji partijai, didžiama mote. rų balsavo už tos pačios valdžios perininką. Paveikslas — Buenos Aires moteris prie vienos iš balsavimo urnų laukia eilės, kad įmesti savo balsą.

1896 metais liepos pirmą dieną Hart forde, bet ir šiandien ji tebėra gyva atmintis tų, kuriems teko skaityti „Dėdės Tomo Trobelę“. — „K.“

IAUGINO 108 VAIKUS

Šiandienomis Bostone lankėsi Stanislova Venclauskienė su dukra Danuta iš Waterbury, Conn. S. Venc. lauskiene, advokato Venclausko našlė iš Šiaulių. Lietuvoje buvo žymi visu. menininkė. Dar rusų caro spaudos draudimo laikais ji buvo slapty lietu. viškų mokyklų steigėja bei lietuviškų knygų platintoja; ji dalyvavo kaip aktorė pirmajame lietuviškame vie. sam spektaklyje „Amerika Pirtyje“, kurs buvo pastatytas Palangoje; ne. priklausomos Lietuvos laikais ji bu. vo skautų sąjungos skautininkė, šiau. lų gimnazijos tarybų komiteto nuo. lė narė ir kt. Bet visus tuos vie. su. meninius darbus nustelbia vienas di. džiausias — Stanislova Venclauskie. nė išaugino savo namuose Lietuvoje 108 sveikimus vaikus. Pradedant pa. mestinukais prie jos namo durų, bai. giant universitet studentais — visais ji rūpinosi, visiems kam buvo reika. linga, suteikdavo pagalbą, globė ir motininkė meilė. Savo argitūrinis ji nuodavo ne tik pastogę, valę, rūgę, bet svarbiausia, mokslą. Varyto va. rydavo juos į mokyklas. Jos augini. nių yra agronomų, daktarų, inžinie. rų, mokytojų teisininkų, žurnalistų, karininkų, įvairių amatininkų ir kt. tokių profesijų bei amatų žmonių.

Jos namai visuomet buvo ilmi se. nų ir naujų augintinių ir visad at. dari kitiems, švenčių metu, ypač per Kalėdas ar Velykas, prie stalo sėdėda. vo apie 60 žmonių. Be augintinių, S. Venclauskiene turėjo ir savo dv. dukteris, Danutę ir Grožybę. Danu. tė ir paskutinis augintinis Marijus perėmė rudenį atvyko drauge su S. Venclauskiene į Ameriką ir apsigyve. ro Waterbury, Ct.

Sino metu Stanislova Venclauskie. nė yra 77 metų amžiaus. Bet dar turi daug energijos, gražaus samčjaus ir entuziazmo. Didžiausias jos troški. mas — pargrįžti Lietuvon.

„K.—s.“ — V. R.

SMUKININKA E. KUPREVIČIŲ. TA KONCERTUOS EUROPOJE

Po paskutinio koncerto Buenos Ai res teatre „Odeon“ ir po kelių kitų koncertų per Argentinos radio bei muzikos centruose, smuikininkė jau. nuolė Elenutė Kuprevičiūtė, 24 XI. 1951, laivu „Eva Perón“ iš Buenos Aires išplaukia koncertuoti Anglijos sostinė, Londoną. Po to koncertuos Paryžiuje, Vokietijos Munchene, Olan dijos Amsterdame ir Šveicarijoje, o iš ten grįš atgal į Buenos Aires, kur gyvena jos tėvai ir brolis pianistas Andrius Kuprevičius.

Koncertus Europoje panelei Kupre. vičiūtė rengia didžiausia Europos koncertų organizacija „Dandelot“, su kuria ji, pasirašė sutartį. Džiaugiamės dėl mūsų Elenutės triumfo ir lan. kiame sugrįžtant Argentinon.

ELENA KUPREVIČIŲ

kuri 24. XI. 51 išvyksta koncertu. ti Europon, pagal „Dandelot“ koncer. tų rengimo organizacijos sutartį.

— IRENĖS ANDRIUKAITĖS am. žiaus sukakties proga 17. XI. 51 įvy. ko didelės vaišės rezidencijoje jos tė. vų, gerb. Vacio ir Adelės Staliaraiti. tės Andriukų, Av. V. Sarsfield. Lė. nus, kuriuos dalyvavo per Andriukų šeimos draugai ir gražus lietuvių jaunimo studentijos būrelis.

— KASTULĖ KRAUČIŲNIENĖ, gyvenanti su mažamečiais vaikais c. 25 de Diciebre 1913, Rosario, pra. šo „A. L. Balso“ skaitytojus praneš. ti iš jos namų pasisalinusio jos vy. ro, Stasio Kraučiaus likimą. Prieš metą laiko jis dirbo prie Alchoh. lera fabriko statybos, netoli Rosario.

— REIKADINGA VIEŠA visam darbu vedusiai trolei. Didelė algą; bus kaip sava: Tel. 41.8705, Av. Quintana 189, p. 6 A, Bs Aires

— EMILIJĄ GAGIŠKIENĖ, ser. ganti tikrą mėnesį, internuota kl. nikoje Mitre, Alsina 174, salė 1, Ave. llaneda.

— Lietuvaitė Aldona ŠNARS. kyte, prieš tris metus atvykus iš Aus. tralijon, tapo Australijos žemyno sta. lo teniso meistere.

— Australijos talentų varžybose dalyvavo vicinrtalė D P solistė G. Vasiliaus. kienė ir laimėjo pirmą vietą, ga. vo dovaną ir drauge teisę dalyvauti finalinėse rungtynėse, kuriose taip pat gražiai pasirodė.

Kasdieniniai Reikalai

PAGERBTA LICIEJAUS MOKSLAI. Vė ADELA NELIDA KULIŲNIS

PABALTJOS MOTERŲ TARYBA VEIKIA

Boleslovas ir Veronika Židonytė Kulioniai 3. XI. 51 savo namuose V. Lugane suruošė dideles vaišes. jų dukters Adelės Nelidos, Liciejus moksleivės 15 metų amžiaus suka. ties proga. Dalyvavo daug gražių lietuvių šeimynų.

P. Kulioniai, K. Mankai, E. K. Lideikiai, St. Stankevičiai, J. Stall. lūnai, J. Stanislauskai, J. Grigai. B. Grigai, B. Pažadagiai, St. Rukšė. nai, I. Kraujalis, Minra, Blanca, Ga. ribotti, Skoropada, V. Mislinas, L. Aglinskis, St. Aviza, J. Strungis, A. Rūplėnas, J. Mikėnas, E. Wycho, Garay, Berik, Bentaucour.

Villa Lugano jaunimo orkestras pagriežė serenadą Adelės garbei, o jos mokslo draugė Renė Garibotti padėklamavo H. Gagliardi kūrinys. L. Vališkis nufotografavo. Sukak. tavininkė gavo daug gražių dovanų. Irenė Staškevičiūtė.

ANSAMBlio DAINA CHORAS DAINUOJA PER RADIO

Visiems lietuviams begaliniat ma. loni naujiena:

Lietuvių Tautinio Ansamblio DAI. NA Choras, pianistė Anarijus Kup. revičiaus vadovaujamas, ketvirtadi. nį, gruodžio 13, 1951, 18 val. (6 v. v.) dainuos per Argentinos Valsty. binį Radio — Radio del Es. ta. do. Visi klausykite ir savo kaimų. namų patarkite išgirsti DAINOS an. samblio lietuviškas dainas!

DAINA nėra „iš dangaus nukritu. si“. Didžiama jo narių atvyko iš Europos po antrojo pasaulinio karo, bet yra ir Argentinijoj gimusio lietu. vių jaunimo, dainuojančio DAINOS Ansamblio chore. Po poros metų sun. kaus darbo DAINA triumfuoja. Vie. tne spauda su pagarba mini lietu. vių vardą po DAINOS koncerto Con. sejo de Mujeres Teatre. O šį sekma. dieną, 25. XI. 51, 16 val. (4 v. p. p.) visa kolonija prašoma į DAINOS koncertą, kuris įvyks Lietuvių Klūbo salėje, Boedo 737, Bu. enos Aires.

DAINA sunkiu savo darbu pasiekė aukščiausio tikslo: Gražiai dainuoja gražias lietuvių dainas ir garbingon aukštumon kelia lietuvių vardą. Be pasakymo aišku, kokia yra Argenti. nos lietuvių kolonijos pareiga DAI. NOS atžvilgiu. Bendradarbiauti su DAINA šį sekmadienį pamatykime ir išgirsime DAINĄ Lietuvių Klū. be, o gruodžio 13 visa šalis teikian. su lietuvišką DAINĄ Radio del Es. tado Mūsų visuomenės kultūringu mas ir reagavimas DAINOS Ansam. bliui priduos energijos ir jėgų!

B. K. A.

ODOS ALBUMAI,

31x24 cm., su spalvotu Lietuvos Vydū, meniška padirbti, su 25 lapais fotografijoms, — gražiau. sias papuošimas organizacijoms ir šeimų židiniams. Gaunami „A. L. Balso“ Administracijoje, Boedo 737, Buenos Aires.

Vokietijoje, tremtyje, įsikūrė Pa. baltijos Moterų Taryba, kuri buvo su. daryta iš latvių, estų ir lietuvių mo. terų atstovių. Toji Taryba stengėsi užmegti ryšius su Vakarų Europos ir Amerikos moterų organizacijomis ir per jas kelti viešumon Lietuvai daromas skriaudas. Motinos Dienos proga ir per kitas tarptautinio šven. čiams šventes Pabaltijos Moterų Ta. ryba siūsdavo peticijas moterų orga. nizacijom, primindamos Lietuvos rei. kala.

Kai iš Vokietijos didžiama trem. nių persikėlė į kitus kraštus, Ame. rikon atvyko Pabaltijos Moterų Tary. bos atstovė estė Moll Jurma ir ener. ginga lietuvaitė Ligija Dirkenė. Amerikoje jos greitai surado kon. taktą su General Federation of Wo. men's Clubs. „Kai pernai New Yor. ke įvyko tos federacijos suvažiavi. mas, kuriame dalyvavo moterų atsto. vės iš įvairiausių pasaulio kraštų, lietuvės moteris atstovavo Ligija Dir. kienė. Suvažiavimo proga ji anglų. kal kalbėjo per radiją, išskeldama Lie. tuvos okupantų žiaurumą ir daromas Lietuvai skriaudas. Lietuvių atsto. vė buvo jausiausia amžiumi.

Neseniai New Yorko abi Pabalti. jos moterų atstovės, Moll Jurma ir Ligija Dirkenė, turėjo pasitarimą su General Federation of Women's Clubs pirmininke Mrs. J. L. Whitehurst. Politiniam Amerikos gyvenime Mrs. J. L. Whitehurst yra plačiai žinoma. Ji taip pat įeina į Amerikos krašto gynybos vyriausią komitetą ir ben. dradarbiauja su generolais Marshall ir Clay, Kadangi Mrs. Whitehurst yra nusistatčiusi prieš komunizmą, tai kiekviena tinkama proga iškelia Ru. sijos pavergtų tautų reikalus.

Pasitarimas tarp Pabaltijos Mote. rų Tarybos atstovių ir Mrs. White. hurst vyko organizaciniams reikalais. Per pasitarimą Mrs. Whitehurst pa. žadėjo kreiptis į atskirų moterų klū. bų pirmininkes dėl organizavimo pa. šalpos likusiems Europoje tremti. niams. „K.“ — J. J.

— PONIAI MARIJAI STASAI. TIENI, paukojusiai ALB. Temper. ley Apylinkės knygynui 29 vertin. gas knygas, apylinkės valdyba fir. dingai dėkoja.

J. Stasiulevičius, pirm. Angela Garbuzaitė, sekr.

JAUNUOLIS VEDE 22 VAIKŲ MOTINĄ

Robert Kerry, 21 meto amžiaus, Newark, N. J., JAV apsigėdė su. našle Elsie Marshall, 48 metų am. žiaus, 22 vaikų motina, kurių tik 6 dalyvavo savo motinos vestuvėse, nes kiti yra mirę.

Iškilmingo šilubo ceremonijose da. lyvavo 8 palydovų poros. Jaunave. dži paveikslą skelbia „Buenos Aires Herald“ 11. XI. 51.

* Šypsena ir juokas šei. moje — tai saulės spindul. ysis dangaus mėlyneje.

Danutė Gilvydienė kirsimo — stūvimu mokytoja Rie Cuarte 3244 Buenos Aires

Nejauki Islandijos Laimė

NEŽINO, AR DŽIAUGTIS, AR — VERKTI

Belankydamos Atlanto pakto valstybių sostines, gen. D. D. Eisenhoweris neaplenkė ir Islandijos, kuri taip pat yra to pakto narys, nors ji neturi nei kariuomenės, nei laivyno, nei aviacijos ir net paprastos krantų apsaugos. Net jos policininkai neturi ir nenešioja jokių ginklų. Tik kelios dešimtys medžiotojų visam krašte turi šautuvus.

Ko tad Europos jungtinės armijos vadui tokiame krašte dar lankytis?

Čia viską nulemia šios 39,758 kvadratinų mylių plotu ir su 140.000 gyventojų salos geografinė padėtis. Ji yra vieta, iš kur karo atveju galima ne tik kontroliuoti siaurinę Atlanto dalį, bet ir vykdyti puolimus, ypač Europos žemyno. Dėlto visai supran. tama, kodėl čia Vakarai įsteigė savo karinę bazę ir yra stipriai susirūpi. nę, kad karo metu Islandija nepatektų į Sovietų rankas. Iš čia ji povandeniniai laivai ir lėktuvai galėtų la. bai trukdyti Atlante Vakarų laivyno veiksmus ir ji galėtų būti panaudota net kaip Vakarų puolimo bazė.

Islandijos gyventojams šiuo metu iš tikro sunku apsispręsti, ar džiaug. tis savo salos padėtimi, ar verkti dėl jos. Pastaraisiais metais šioje toli. mos šiaurės saloje įvyko tikra revolu. ciija. Labiausiai technikai atsiū. kęs kraštas, galima sakyti, per naktį pasidarė pačiu moderniausiu, Islan. dietis, aplenkęs geležinkelį ir automo. bilį, nuo savo patvariojo ponny per. sėdė tiesiog į lėktuvus. Kiekvienas, net nuošaliau gyvenantis, Islandijos ūkininkas šiandien turi telefoną ir elektrinę meliamąją mašiną, o prie. šais duris privatu aerodromu, kuriame nusileidžia krašte susisiekimą pala. kantieji lėktuvai.

Salos sostinė Reykjavike visi na. mai baigiami aprūpinti labai patogiu šildymu. Nors tai tolimos šiaurės sritis, Islandijoje yra nemaža šaltinių, iš kurių trykšta beveik verdamas van. duos. Šis vanduo dabar vamzdžiais nuvedamas į namus ir labai puikiai pa.

vaduoja malkas bei anglį. Dar dau. giau. Tas vanduo šildo šildadaržius, ir sniego bei ledo krašte dabar noks. ta bananai, apelsinai ir ananasai. Pagal vyriausybės programą, tokį šil. tadaržį turi turėti neužilgo kiekvienas islandietis. Tas pats vanduo šildo ir menkai Islandijos saulės šildomas ly. ses, kuriose islandietis jau auginais spargūnus, salotas bei pamidurus. Atliekanti to vandens dalis teikia jam dar ir elektrą.

Pasikeitė, žinoma, dėl to ir visos is. landiečių gyvenimo būdas. Islandie. tės meta verpusius ir audusius iš vietinių avių vilnos sau apdarą. Vie. toji vilnonių kojinių jau nešioja ny. lon. Kosmetikos salionai Reykjavike pilni klientų. Buvę žvejai ir avių augintojai šiandien yra tapę statybų rangovais, pirkliais ir fabrikantais.

Bet šis pasikeitimas nėra atsiradęs kokio nuostabaus pačių islandiečių iš. radimo dėka. Šiandien trečdalis visu. salos gyventojų gyvena Reykjavike. Pokario metais jame padaugėjo 15.000 gyventojų. Juos čia patraukė pradžioje anglis, o vėliau amerikiečių įgulos, su kuriom atsirado ir šioj saloj dar ne. matyti kiekiai pinigų. Visur vyko statybos — nuste nauji sandėliai, sky. tojos kuro tankai, kranai, mieste pre. kybos įmonės, ligoninės, viešbučiai, radijo stotys, aerodromai ir t. t. O, pav. toks amerikiečių pastatytas Kef. laviko aerodromas, po Fairbankso aerodromo Aliaskoje, yra antras savo didumu pasaulyje, su kilometrų nus. titiesiais kilmio takais bei radijo ir

radaro įrengimais. Jau dabar į Kef. laviką kas mėnuo atskrenda 350 lėk. tuvų. Ir dar tik pradžia — turi bū. ti pastatyta dar 40 lėktuvų nusileidi. mo aikštė ir penki hidroplanų uostai.

Trumpai kalbant, tas nepaprastas Islandijos pakilimas remiasi tik tuo, kad čia yra vieta iš kur JAV didie. ji bombonešiai gali pasiekti bet kurią europinės ir azijatinės Rusijos vietą ir be sustojimo grįžti vėl atgal.

Štai šis dalykas netikėtai ir kiek savotišką islandiečių laimę ir padaro jiems nejaukią. Kariniai pasirodymai jiems suteikė ne nesvajotas galimybes. Antra vertus, dėl jos svarbos Vakarai iš paskutiniųjų gins Islandiją nuo So. vietų. Tuo būdu islandiečiams žymiai sumažėja pavojus patekti į sovietinių barbarų nagus. Bet, dėl svarbių joje karinių tikslų, Islandija gali laukti ir kietų puolimų, kurie visa, ką islandie. čiai dabar turi, gali dukėmis paveis. ti. Ir apie tai galvojant, jiems ne. tiek mielas darosi net jų neseniai į. steigtas tautinis teatras, kuris yra pats šiaurčiausias pasaulyje, bet karui ir moderniškiausias pasaulyje teatras.

* ATYDŽIAI sekite „A. L. Bal. se“ telpantius raštus.

IDOMU - NEPAPRASTA - NAUDINGA

PERDAŽIUS SIENAS, PIKTA PATI, PAVIRS ANGELU

Mūsų laikais beveik jau įprastas dalykas kokios nors blogos ar nema. lonios saviavijos priežastį aiškinti vi. tamam ar hormonų trūkumu arba ko. kiais ankstyboj jaunystėj susidarū. siams psichiniais kompleksais. Bet da. bar tyrinėtojai prieina nuomonės, jog tokios saviavijos priežastis dažnai yra ir sienu, kilimų arba baldų spalva.

Paprastai sakoma, kad mėlyna spal. va yra šalta, o raudona — šilta. Bet tai daugelio ligisliu buvo laikoma tik įsakabėjimu. Vis dėlto tyrimai rodo, kad tai nėra tik įsakabėjimas. Pav. žmonės buvo įvesti į šviesiai mėlyną da. rytą kambarį ir po valandėlės per. vest į raudoną da. rytą. Nors tempe. ratūra abiejose kambariuose buvo to. kia pati, visi tie asmenys pareiškę, jog raudonai da. rytame kambaryje esą šilčiau. O pamatavus, pasirodė, kad ir jų kūno temperatūra iš tikro rau. donai da. rytam kambari buvo aukštes. nė, kaip mėlynam. Kodėl taip yra, kol kas neišaiškinta, bet jau įrodytas dalykas, kad regėjimo įspūdių šiuo

atveju nulemia. Bandant su neregiais, jie mėlynam ir raudonam kambari jo. ki temperatūros skirtumo nejaučia. Tyrimai taip pat rodo, kad spal. vos veikia ir mūsų apetitą. Iš anks. to neįspėjus, kad čia daroma bandy. mas, buvo pakviesta būrys žmonių valsis. Valgiai ir gėrimai buvo rinkiniai, bet svečiai neturėjo apeti. to. Mat, vaisyių patalpa buvo apšvie. ta tik šviesia ir raudona spalva. Tai pakėdė valgių ir gėrimų išvaizdą. Mėsa buvo balkšva ruda, žali širniai išrodė kaip ikrai, o vynos buvo druz. linai geltonos spalvos. Tik kai buvo įjungtas normalus apšvietimas, sve. čiai atgavo apetitą.

Kokios įtakos žmonių nuotakoms turi spalvos gerai parodo vieno Lon. dono tilto istorija. Jis ilgą laiką gar. sėjo kaip pilsnį uždūsių tiltas. Bet vieną dieną jo pilki pieno grūdai buvo perdažyti žalia spalva, ir nuo to laiko jis neteko norintiems žudyti savo patrauklumu. Šokantių nuo jo žemyn dviejų trečdalius sumažėjo. Mat, kaip spalvų psichologai nurodo, žalia spalva veikia žmogų raminačiai. Į veikumą skatina kaip tik raudona spalva. Tai ryškiai parodė vienos benzino bendrovės bandymas. Ji bu. vusius pilkos spalvos savo tankus per. dažė ryškiosiomis spalvomis. Ir paai. škėjo, kad labai žymiai padidėjo ben. zino pardavimas tose stotyse, kur tankai buvo nudažyti ryškiai raudona spalva.

Žinoma, ne visi žmonės spalvoms lygiai jautrūs. Vieni menkai spalvas skiria. Kiti vėl jas menkai atsimena. Didelės pamidory plantacijos, kur vaikai turi būti nušukti, kai jie pa. siekia tam tikrą rausvumo laipsnį, darbininkai dažnai daro klaidų, noga. lėdami atsiminti tikros spalvos. Bet tų klaidų tuojau sumažėjo, kai buvo darbininkams ant piršto užmauti at. tinkamos spalvos antspirdėliai.

Visi tie bandymai rodo, kad spal. vos žmonių gyvenime vaidina žymiai didesnę vaidmenį, negu ligi šiolai bu. vo manoma. Tai skatina mūsų psi. chologus dalyką vis plačiau tirti ir

išvadas pritaikyti praktiniame gyve. nime, parenkant tinkamas spalvas ap. švietimui, butams, darbovietėms ir t. t. nes tai gali veikti ir mūsų nuotakas, darbingumą ir net būsnį. Žinoma, spalvų psichologija yra dar jaunas mokslas ir ne visuomet pajėgia tuos praktinius uždavinius išspręsti. Bet jau daug kas šioj srity daroma. Pa. vyzdinti, viena didelė restorano bend. rovė yra paprastiusi jos restorano pa. talpas taip išdažyti, kad svečiai ger. ai jautųsi ir turėtų gerą apetitą, bet kad pavargę neturėtų nuo ligal sėdė. ti ir savo vietas užleisti naujiesiems svečiams. Ar tai greitai laiku pavyks pasiekti, sunku pasakyti. Bet tos srities specialistai tikisi pasiekti la. bai daug. Lakesnės fantazijos žmo. nės net bando tvirtinti, jog ligainių nesugyvenamos žmonos vyrai užteks tik pasikviesti spalvų specialistą, kad jis perdažytų atitinkama spalva bu. tą, ir jo piktūrna žmona pasidarys tikras angelas. Lygiai padavus vyro žmona galės taip perdažyti butą, kad jos vyro toliau ne su kabitu niekas iš namų neištrauks. O restoranoose kel. niai galėsi ant rankų pasikabinti tokios spalvos servietelės, kad svečiai tuojau išmės žymiai didesnius arbat. pinigius... Gal tai yra iš dalies fan. tazijos, iš dalies juokas. Bet neabe. jotina, kad išsivystęs spalvų psicholo. gijos mokslas turės daug praktinės reikšmės. Pagaliau gal paaiškęs ir tokios paslaptys, kodėl mums gedulo spalva yra juoda, o kintiečiams balta.

BIJOSI...

Amerikietė Wilkens, lankydama Afrikos laukinių tautėles, pateko į vieną tautelę, kur dar nebuvo matę baltosios moters.

Afrikietės moters apčiuopinėjo jos drabužius, patrynė odą, ar ji nėra baltai nudažyta ir įsidrąsinę pradėjo klausinėti:

— Ar tu moki plaukti?
— Žinoma.
— Ar tu moki virti?
— Ir dar kaip?
— O ką tu darai, kai vyras tave muša?
— Kertu jam atgal!
— Aha, dabar mes žinome, kodėl baltieji vyrų turi tikrai po vieną žmoną: — jie bijo... (Garnys)

Lietuviška

Dantų Klinika

Consultorio Dental 'Pavón'

N. Krukauskas

Savininkas

DIREKTINIAI DANTYS — KARONŽLIS — DANTŲ TRAUKIMAS

(Dantistai diplomuoti viet. Universitete)

Prūtimama: Pirmad. — trečiad. — penktad. 15-20 val.

Suakalbama įvairiomis kalbomis

PATARIMAI VELTUI DARBAS GARANTUOTAS

Av. Pte. PERÓN (buv. Pavón) 488, — AVELLANEDA.

(Priešais Avelanados geležinkelio stotį)

DESPENSA "LA FÉ"

ANTANAS BUNDINIS

Savininkas

Švietimas valgomais prekėmis ir gėr. aly bei vyną gaustie pas mus pi. gliau negu kitur. Prašom apsilan. kyti ir pasitikrinti.

Canning 1706 ir Cta. Rica 4401

Telefonas 72, Parque 4020

Korespondentai rašo

DĖL KLAUSYTOJO STRAIPSNIO APIE RADIO VALANDĄ

Pereitame „A. L. Balso“ numerįje tilpo Radio Klausytojo straipsnis apie radio valandą „Lietuvos Aidai“. Be nuosirdžių Lietuvos mūšio, vienok, yra keli prasidejimai su tikrove.

Dėl autorius tvirtinimo, būk šv. Cecilijos choras nepasileidžia. Ansam. blio „Daina“ choro dalyvauti „Lietuvos Aidų“ programoje, „A. L. Balso“ Redakcija prie jo straipnio pridėjo teisingą pastabą:

„Mūsų nuomone, nepajėgiantis tinkamai atlikti užduotį, reikalinga ga tinka sunkumams nugalėti. Bet jeigu kito choro tautos kratomasi, tuomet valandėlė norima turėti ne lietuvių bendrai, bet tik vienos tautos. Reikia susikalbėti lietuvių, kai ir jungti pajėgas.“

Palaikytinas Redakcijos teigimas, kad reikia susikalbėti lietuviškai ir jungti pajėgas, kaip lygiai pagrįsti, nos tos Radio Klausytojo rašinio vietos, kuriose jis pasirodo, ne lietuvių bendrai, bet tik vienos tautos radio programos sudėtinė.

Pastatėvas pas arčiau radio valandėlės esančius amens patyriau, kad komerciniai skelbimai nėra pa. naikinti. Tik norint skelbti vakarėlius, reikalinga turėti policijos išduotą leidimą.

Nežinoma, ką autorius vadina nuo. bodžiu kalbėtoju, nes kol kalbėjo p. Zeferinas Juknevičius, jo kalbos ne. buvo nuobodžios, kaip lygiai nėra kal. ti valandėlių vedėjas, jeigu negauna naujų pokštelių, nes choras tik šven. čių progoms dainuoja.

Pavadinimas „Lietuvos Aidai“ pri. gryno tos valandėlės įkūrėjų. Tai. klyso jo reikalas.

Nemanome, kad šv. Cecilijos choro choristai ar choristės nenorėtų ben. dradarbiavimo su kitais lietuvių cho. rais. Manome, kad nei reikėtų su. ruošti lietuvių Dainų Vardų, vykiančių su „Daina“ ir Mindaugo dainų chorų. Savu laiku „José Verdi“ teatre sy. kių dainavo trys lietuvių chorai: „A. L. Balso“, „Liaudies Teatras“ ir šv. Cecilijos. Pastarasis nuėjo nuo pa. rindų, kada reikėjo Lietuvos Himną giedoti. Sugiedoję kiti du. Bet visa. tai jau atgyventa politika ir dabar mums reikia sveikinti kiekvieną iie. tųvę galvinantį kolektyvą.

Štai ketvirtadienį, gruodžio 13, 19 val. Per Radio del Estado (Argenti. nos Valstybinį Radio) dainavo L. T. Ansamblis „Daina“ choras. Tai dide. lis lietuvių laimėjimas. Jis papildys. tai, ką visa metė elė dirba mūsų dainos meno veteranai Argentinoje.

Kritika yra sveikas dalykas, ve. dantis link tobulėjimo; bet kritika. privalo būti nuosirdi. Kitaip ji rus. toja vertės, nepaisant, kad „kritika. toja“ yra ir kritikuojamųjų rėklis.

P. Barauskas.

Buenos Aires.

„LITUANO“
Patalso - atnaujina automobi. lius.
Moderniosios dirbtuvės savininkai
ENIOKAS ir JANUŠAUSKAS
Paraguay 3691. T.E 71-0146

TAPIOERIA DE AUTOS
J. ASOILA ir J. KEMERYS
Av. Perón (antes Necochas) 138
LOMAS de ZAMORA

Automobilistai, patys naudokitės savo tautiečių patarnavimu ir ki. tiems patarkite odines dalis atnau. jinti šioje lietuvių dirbtuvėje.
(1.1.52)

RESTORANAS - BARAS
A. Degulis, P. Olišauskas, Kas. Stankevičius ir A. Švartys, savininkai
Geras valgis. Pirmos raitės gė. rimai. Nebrangios kainos.
c. Pedro Mendoza 217.
Tel. 21-2952

NERVŲ IR PROTO LIGOS
Liaukų nenormalumai
DR. SANCHEZ AIZCORBE
Paraguay 1345 Tel. 43-8426
Nuo 10 iki 12 ir nuo 15 iki 19 v.

JUAN V. LIMBA
2a. Santa Rosa-3565
TE: 740-Florida-3663
Mekaniška dirbtuvė. Mašinų konstrukcija ir pataisymai.

KUNIGAS APSISKANDALINO SU BAŠNYTINĖMIS ŽVAKĖMIS

Vėlinių dieną bašnyčioje buvo par. davinėjamos žvakės.

Esant dideliui žvakių poreikui, vienu pasistatė ir aš staliuką prie bašnyčios tvoros iš lauko pusės ir pradėjau pardavinėti žvakutes, einan. tiems į bašnyčią. Bet, štai, didžiau. siam mano nustebimui, atėjo klebo. nas kun. P. Ragašinskas ir įsako man pasitraukti, klausdamas kas man leido pardavinėti. Tuo pačiu vienu. piliotis, to pačio „štabo“, visa lai. ką stovėdamas netoli manęs, kalbė. jo žmonėms nuo manęs žvakių ne. bepirkti, nes žvakės pilnas neis kle. bonui, o visas žvakės pirkti tik par. duodamas bašnyčioje (Bašnyčioje po. jos stogu, bismanti galima?)

Klebono įsakymo nepaklausiau, nes žvakės nebuvau iš kur nors vogęs. Suėjus žmonėms į bašnyčią buvo iš. sakytos kunigo klebono Ragašins. ko įsakymu paskelbta, kad niekas, lauke parduodamų žvakių tai yra pas. mane nebeperkti, o tik bašnyčioje, nors aš pardavinėjau pigiau.

Nesuprantu, kuo mano žvakės buvo blogesnės už klebono parduodamas bašnyčioje žvakės. Aš pardaviau tik bėdos vertimas, nes vienas geras ta. tietis, sužinojęs esamą tikrą mano padėtį, pasiūlė žvakę palmti komi. san ir jas parduoti, kur aš ir iš tiesų uždirbau ant trijų gramų streptom. cino — ačiū Dieviui ir geriems žmo. nams, kurie pirkto neklausydami kle. bono paskelbimo. Turiu prisipažinti, kad tarp kelių tautiečių, jų tarpe ir ponis Žibienė, mane sušėpė, pa. likdamas, taip pat keliolikių kruzeių dėl man reikiamų vaistų, tą pabrė. dami žodžiu. Jiems visiems ačiū!

Taip man dėl nežinomų priežasčių buvo tuo pačiu metu iš sakytos kun. gės, kad nei vienas katali. kas neduotų jokių aukų kurias renku. Lietuvos Saležiečiams Torine, tuo pačiu rašydamas į šv. J. S. Draugi. ją, kur už visus narius, paaukojusius po keliolikių kruzeių, yra laikomos šešerios šv. mišios kiekvieną dieną. Visam tam turui reikiamas įgalioji. mus, su kuriais skaitosi visos esamos įstaigos, net tai pati Banco do Bra. sil nedaro kliūčių persiviečiant pini. gus, kai tuo tarpu pinigai persijoti į Europą yra tiesiog negalima.

Visų šitų turimų mano įgaliojimų nepripažįsta tik vienas klebonas kun. Pijus Ragašinskas. Prieš šią, kun. P. Ragašinsko vedamą akciją, (ne tik prieš mano asmenį, bet kartu ir prieš pačius brolius lietuvių naujakurius Saležiečius, šiuo metu įsikūriamus Torine) — reiškiu protestą ir jo. tokių kaip kunigo ir dar klebono žy. gį asmeniskume dėl pinigų grėžtai smerkiu prieš visą visuomenę.

P. Barauskas.

Kunigė Bosko Saležiečių Veikimo Centro įgaliojimas Brazilijoje

M. Laupinaitis.

PRIERASAS: Koresponden. jos turinčių prištariu ir už jos teisin. gumą tvirtinu. P. Meld. L. sveikatos stovis yra tikrai tragiškas ir skaudu. girdėti, kada artimo meilės skelbė. ai. pavyzdžiais rodo priešingai.

Kl. Jūra.
Garnio Red.

Sao Paulo, Brazilija,
1951. XI. 3 d.

Redakcijos pastaba: Mel. dutis Laupinaitis, kol jo pajėgos le. do, Brazilijoje daugiausia išplatino katalikiškos spaudos. Atskiru laišku jis dėkoja komp. V. Kerbeliui Argen. tinoje, suteikusiai paramą laupinai. čiui vaistais. Visus išgalinčius pra. šome pasiūsti ligoninui paramos šiuo adresu: Meldutis Laupinaitis, Caixa Postal 371, Sao Paulo, Brazil.

„A. L. Balso“ Redakcija.

Restoranas „Dos Amigos“
Karys PAULIUSKAS savininkas
PASEO OOLON 448, Ba. AIRES
Tel. 33, Avenida 3202
Puikūs valgiai, baras, rezervai. seimynoms.

BARAS - RESTORANAS
„EL RAPIDO“
FEDERIKAS GRUNOVAS
Savininkas
CENTENERA 3294. T. A. 61-1785
NURYA POMPEJA - Ba. AIRES

Prėjus maistas, skubus patarnavi. mos, vietiniai ir užsieniniai gėr. mai. Pavieniai ir seimynos krie. žiams apsilankyti.

RIMOS KUBINIŲ PARODA GAUSIAI LANKOMA

Puočiausiam Rio de Janeiro Co. pacabana Palace viešbutyje nuo 24. XI. 51 vyksta dailininko Jono Rim. šos kūrinių paroda. Savaite prieš parodą visa vietos spauda gražiai atsiliepė apie mūsų tautiečio genia. lišką kūrybą. Parodą lankančios pub. likos tarpe, be abejo, bus ir lietuvių.

Int. Leskauskas su šei. ma iš Brazilijos rengiasi išvykti į JAV. Jo dukros Zinos 15 m. am. žias sukaities proga čia įvyko gra. žios vairsės.

A. Meldzius Capao Bonito miestelyje, S. Paulo valstybėje, pu. kiai vertėsi gelumbių krautuvės pre. kyboje.

Jonas Pauliukevičius, tarnaujantis Brazilijos kariuomenėje Kuritiboje, apsiėdė su italų kilmės mergaite.

J. D. Girčienė, „A. L. Balso“ korespondento Ed. Girčio žmo. na, iš Rio de Janeiro išvyko atosto. goms pas Oną Girčytę į Tambatę, o paskui aplankys savuosius Santos pajūry ir Sao Paulo mieste. Ed. G.

BERISSO LIETUVIŲ GYVENIMO NAUJENOS

Jaunimas Pamokė

Jaunimo jausmai švelnesni, tai ir jų darbai kilnesni. Trūko keli dešet. kai metų, kol VISI berisso lietuviai pradėjo skaitytis broliams.

Pirmutinis reiškinys, tai Arg. L. Bendruomenės Berisso Apylinkės susi. kurtimas. Jon įeina įvairių pakraipų lietuvių. Apylinkės valdyba dėkoja garbės svečiams, dalyvavusiems Apy. linkės įsikūrimo dienoje.

Mindaugiečių choras, minėdamas savo metinę veiklos sukaktį, 24. XI. 1951, 20:45 val. duoda dainų kon. certą „Nemuno“ salėje, c. Monte. videio 1578. Tai sveikintinas rei. škinys, tai aukšto kultūringumo pož. mis. Kaip vienoj, taip kitoj drau. gijoj yra keletas universitetų studen. tų ir daug kultūringo jaunimo, kas suvedė į kultūringo bendradarbiav. mo talką. Jaunimo chorui pirminin. kaula p. lė Juana Leips, kurios bro. lis, yra medicinos studentas. Min. daugiečių jaunimo tarpe veikia stu. dentė A. Bukauskaitė, o pas nemu. niečius studentė Mataratė ir po ke. liolikių šiaip moksleivių.

Be choro, p. Miseliui režisuojant, mindaugiečiai Nemuno salione suva. dins Sekminių Vainiką. Bus dekla. macijų ir įvairumų. Choro mokyto. ju yra p. Alf. D. Petratis.

Spauda Apie Mus

Buenos Aires sostinės, La Platos dienraščiai, „El Día“, „El Argenti. na“ ir „El Plata“ pakartotinai su. dideliu palankumu lietuviams parašė apie Bendruomenės Berisse 4. XI. 51.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Rep.

Kelios Valandos su Rosario Lietuviais

Draugiška Vakarienė

Spalių 20, 1951 Saladillo — Rosa. rio gatvėje Cort. Andes 535, pp. Juo. zo ir Elenos Guzy naujuose namuo. se įvyko draugiška vakarienė. Tar. damas žodį „A. L. Balso“ ilgametis bendradarbis, p. A. Švartys, paaiški. no:

Rosariečiai „A. L. Balso“ skaityto. jai šią vakarienę suruošė redaktorini. K. Norkui pagerbti. Apart jo, gar. bės svečių skelbiamas mūsų klebonas kun. K. Vengras ir „A. L. Balso“ to. trografas p. A. Kistukas.

Vakarienė buvo tikrai puiki, už kurios paruošimą kreditas priklauso ponoms Elenai Guzienai, Apoloni. jai Lukošienei, Olgai Latvienienei, Petronėlei Zeleskienei ir B. Švartie. nei. Dalyvių tarpe matėsi pp. Guzai su sūnum Mindaugu, A. B. Švartiai su dukra ir sūnum, V. Žakevičius, Z. Stasevičius su dukra Diana, J. A. Lu. košiai su sūnum Rikardu, A. J. Lat. vėnai, koresp. St. Savarauskas, S. J. Saračinskai, K. A. Kalainiai su duk. ra Lidia, A. O. Černiauskai, V. P. Zeleskai, T. Plepys, K. Šapalas, Vy. tautas Makauskas su mamyte, Jonas ir Marija Balsiai, A. Skrudis ir kt.

Vaisės ir pasikalbėjimai užsitęsė iki ryto.

Bendruomenėje

Spalių 21 „ALB“ red. dalyvavo Rosario Lietuvių Bendruomenės susi. rinkime. Paprašytas tarti žodį pasve. kino veikėjus ir pareiškė, kad Ben. druomenė turėtų dėtis visų pažūrų kovos už Lietuvos nepriklausomybę draugai, tuomet Bendruomenė atsto. vans visus lietuvius.

28. X. 51 Bendruomenė rengė asa. do pietus. Skaitlingai dalyvavo mū. sų lietuviukai, kurie turi būti pa. tuosti perėmimui vyresniųjų darbo atelty.

Pas Gudeikius

Gerb. A. Švartio lydimas, red. Nor. kus aplankė agronomą Leoną ir Ju. liją šimaviečių Gudeikius. Atosto. goms iš karo tarnybos kaip tik buvo parvykęs jų sūnus, Alfredas Gudel. kis, Santa Fe Universiteto chemijos fakulteto studentas. Atlikdamas ka. rinę prievolę jis dirba karo ligoninė. s, „La Plata“ laboratorijoje. Gražiai išauklėtas Alfredas puikiai kalba lie. tuviškai.

Pas Kalainius

K. A. Kalainių namuose vyko or. ganizuojamo Bendruomenės choro re. vijos. „ALB“ red. dalyvavo pama. das už ponios Eva Perón sveikata. atsidėkojant už jos darbuotę darbo žmonių labui. Aitorius buvo papuo. šas Argentinos ir Lietuvos vėliavo. mis; dalyvavo daug žymių asmenų. Pamaudas laikė vietos klebonas, kun. F. Chocorro, didelis lietuvių draugas, puikiai užtarantis lietuvių visomis progomis ir su mūsų tautos kova už laisvę supažindinantis vietinę visu. menę.

Pas Gudeikius

Gerb. A. Švartio lydimas, red. Nor. kus aplankė agronomą Leoną ir Ju. liją šimaviečių Gudeikius. Atosto. goms iš karo tarnybos kaip tik buvo parvykęs jų sūnus, Alfredas Gudel. kis, Santa Fe Universiteto chemijos fakulteto studentas. Atlikdamas ka. rinę prievolę jis dirba karo ligoninė. s, „La Plata“ laboratorijoje. Gražiai išauklėtas Alfredas puikiai kalba lie. tuviškai.

Pas Kalainius

K. A. Kalainių namuose vyko or. ganizuojamo Bendruomenės choro re. vijos. „ALB“ red. dalyvavo pama. das už ponios Eva Perón sveikata. atsidėkojant už jos darbuotę darbo žmonių labui. Aitorius buvo papuo. šas Argentinos ir Lietuvos vėliavo. mis; dalyvavo daug žymių asmenų. Pamaudas laikė vietos klebonas, kun. F. Chocorro, didelis lietuvių draugas, puikiai užtarantis lietuvių visomis progomis ir su mūsų tautos kova už laisvę supažindinantis vietinę visu. menę.

Pas Gudeikius

Gerb. A. Švartio lydimas, red. Nor. kus aplankė agronomą Leoną ir Ju. liją šimaviečių Gudeikius. Atosto. goms iš karo tarnybos kaip tik buvo parvykęs jų sūnus, Alfredas Gudel. kis, Santa Fe Universiteto chemijos fakulteto studentas. Atlikdamas ka. rinę prievolę jis dirba karo ligoninė. s, „La Plata“ laboratorijoje. Gražiai išauklėtas Alfredas puikiai kalba lie. tuviškai.

Pas Kalainius

K. A. Kalainių namuose vyko or. ganizuojamo Bendruomenės choro re. vijos. „ALB“ red. dalyvavo pama. das už ponios Eva Perón sveikata. atsidėkojant už jos darbuotę darbo žmonių labui. Aitorius buvo papuo. šas Argentinos ir Lietuvos vėliavo. mis; dalyvavo daug žymių asmenų. Pamaudas laikė vietos klebonas, kun. F. Chocorro, didelis lietuvių draugas, puikiai užtarantis lietuvių visomis progomis ir su mūsų tautos kova už laisvę supažindinantis vietinę visu. menę.

Pas Gudeikius

Gerb. A. Švartio lydimas, red. Nor. kus aplankė agronomą Leoną ir Ju. liją šimaviečių Gudeikius. Atosto. goms iš karo tarnybos kaip tik buvo parvykęs jų sūnus, Alfredas Gudel. kis, Santa Fe Universiteto chemijos fakulteto studentas. Atlikdamas ka. rinę prievolę jis dirba karo ligoninė. s, „La Plata“ laboratorijoje. Gražiai išauklėtas Alfredas puikiai kalba lie. tuviškai.

Pas Kalainius

K. A. Kalainių namuose vyko or. ganizuojamo Bendruomenės choro re. vijos. „ALB“ red. dalyvavo pama. das už ponios Eva Perón sveikata. atsidėkojant už jos darbuotę darbo žmonių labui. Aitorius buvo papuo. šas Argentinos ir Lietuvos vėliavo. mis; dalyvavo daug žymių asmenų. Pamaudas laikė vietos klebonas, kun. F. Chocorro, didelis lietuvių draugas, puikiai užtarantis lietuvių visomis progomis ir su mūsų tautos kova už laisvę supažindinantis vietinę visu. menę.

Pas Gudeikius

Gerb. A. Švartio lydimas, red. Nor. kus aplankė agronomą Leoną ir Ju. liją šimaviečių Gudeikius. Atosto. goms iš karo tarnybos kaip tik buvo parvykęs jų sūnus, Alfredas Gudel. kis, Santa Fe Universiteto chemijos fakulteto studentas. Atlikdamas ka. rinę prievolę jis dirba karo ligoninė. s, „La Plata“ laboratorijoje. Gražiai išauklėtas Alfredas puikiai kalba lie. tuviškai.

Pas Kalainius

K. A. Kalainių namuose vyko or. ganizuojamo Bendruomenės choro re. vijos. „ALB“ red. dalyvavo pama. das už ponios Eva Perón sveikata. atsidėkojant už jos darbuotę darbo žmonių labui. Aitorius buvo papuo. šas Argentinos ir Lietuvos vėliavo. mis; dalyvavo daug žymių asmenų. Pamaudas laikė vietos klebonas, kun. F. Chocorro, didelis lietuvių draugas, puikiai užtarantis lietuvių visomis progomis ir su mūsų tautos kova už laisvę supažindinantis vietinę visu. menę.

Pas Gudeikius

Gerb. A. Švartio lydimas, red. Nor. kus aplankė agronomą Leoną ir Ju. liją šimaviečių Gudeikius. Atosto. goms iš karo tarnybos kaip tik buvo parvykęs jų sūnus, Alfredas Gudel. kis, Santa Fe Universiteto chemijos fakulteto studentas. Atlikdamas ka. rinę prievolę jis dirba karo ligoninė. s, „La Plata“ laboratorijoje. Gražiai išauklėtas Alfredas puikiai kalba lie. tuviškai.

Pas Kalainius

K. A. Kalainių namuose vyko or. ganizuojamo Bendruomenės choro re. vijos. „ALB“ red. dalyvavo pama. das už ponios Eva Perón sveikata. atsidėkojant už jos darbuotę darbo žmonių labui. Aitorius buvo papuo. šas Argentinos ir Lietuvos vėliavo. mis; dalyvavo daug žymių asmenų. Pamaudas laikė vietos klebonas, kun. F. Chocorro, didelis lietuvių draugas, puikiai užtarantis lietuvių visomis progomis ir su mūsų tautos kova už laisvę supažindinantis vietinę visu. menę.

Pas Gudeikius

Gerb. A. Švartio lydimas, red. Nor. kus aplankė agronomą Leoną ir Ju. liją šimaviečių Gudeikius. Atosto. goms iš karo tarnybos kaip tik buvo parvykęs jų sūnus, Alfredas Gudel. kis, Santa Fe Universiteto chemijos fakulteto studentas. Atlikdamas ka. rinę prievolę jis dirba karo ligoninė. s, „La Plata“ laboratorijoje. Gražiai išauklėtas Alfredas puikiai kalba lie. tuviškai.

Pas Kalainius

K. A. Kalainių namuose vyko or. ganizuojamo Bendruomenės choro re. vijos. „ALB“ red. dalyvavo pama. das už ponios Eva Perón sveikata. atsidėkojant už jos darbuotę darbo žmonių labui. Aitorius buvo papuo. šas Argentinos ir Lietuvos vėliavo. mis; dalyvavo daug žymių asmenų. Pamaudas laikė vietos klebonas, kun. F. Chocorro, didelis lietuvių draugas, puikiai užtarantis lietuvių visomis progomis ir su mūsų tautos kova už laisvę supažindinantis vietinę visu. menę.

Pas Gudeikius

Gerb. A. Švartio lydimas, red. Nor. kus aplankė agronomą Leoną ir Ju. liją šimaviečių Gudeikius. Atosto. goms iš karo tarnybos kaip tik buvo parvykęs jų sūnus, Alfredas Gudel. kis, Santa Fe Universiteto chemijos fakulteto studentas. Atlikdamas ka. rinę prievolę jis dirba karo ligoninė. s, „La Plata“ laboratorijoje. Gražiai išauklėtas Alfredas puikiai kalba lie. tuviškai.

Pas Kalainius

K. A. Kalainių namuose vyko or. ganizuojamo Bendruomenės choro re. vijos. „ALB“ red. dalyvavo pama. das už ponios Eva Perón sveikata. atsidėkojant už jos darbuotę darbo žmonių labui. Aitorius buvo papuo. šas Argentinos ir Lietuvos vėliavo. mis; dalyvavo daug žymių asmenų. Pamaudas laikė vietos klebonas, kun. F. Chocorro, didelis lietuvių draugas, puikiai užtarantis lietuvių visomis progomis ir su mūsų tautos kova už laisvę supažindinantis vietinę visu. menę.

Pas Gudeikius

Gerb. A. Švartio lydimas, red. Nor. kus aplankė agronomą Leoną ir Ju. liją šimaviečių Gudeikius. Atosto. goms iš karo tarnybos kaip tik buvo parvykęs jų sūnus, Alfredas Gudel. kis, Santa Fe Universiteto chemijos fakulteto studentas. Atlikdamas ka. rinę prievolę jis dirba karo ligoninė. s, „La Plata“ laboratorijoje. Gražiai išauklėtas Alfredas puikiai kalba lie. tuviškai.

Pas Kalainius

K. A. Kalainių namuose vyko or. ganizuojamo Bendruomenės choro re. vijos. „ALB“ red. dalyvavo pama. das už ponios Eva Perón sveikata. atsidėkojant už jos darbuotę darbo žmonių labui. Aitorius buvo papuo. šas Argentinos ir Lietuvos vėliavo. mis; dalyvavo daug žymių asmenų. P

